

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

ఏప్రిల్ 2023

వెల - ₹ 10.00

సంయుబంధ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 40 సంచిక: 12

పురమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మహారాణ్ ఆరాధనా మహాశోభనము
(12-04-2023)

ఈ నెల పండుగలు

- ఏప్రిల్ 12 - శ్రీ సాయి మాష్టర్ ఆరాధన
- ఏప్రిల్ 14 - భగవాన్ రఘు మహార్త్రి ఆరాధన
- ఏప్రిల్ 18 - శ్రీ స్వామి సమర్థ ఆరాధన (తిథి - ఛైత్ర బహుళ తృయోదశి)
- ఏప్రిల్ 30 - శ్రీ ఆనందమయి మాత జయంతి

“నినజ్ఞమైన సాధకుడు తన జీవితాన్నంతా సాధన కనుకూలంగా మలచుకుంటాడు. అంటే తన సాధనకు అడ్డురాని ఉద్యోగం, స్నేహితులు, జీవిత విధానం, దినచర్య అన్ని - తను వేసే ప్రతి అడుగు - తన గమ్యం వైపే వేస్తాడు. తను దేనికోసం జీవితాన్ని గడుపుతున్నాడో దానికోసం సర్వాన్ని వదిలిపెట్టడానికి తాను ఎప్పుడూ సిద్ధంగా వుంటాడు. అలాకాక రోజుా స్వకమంగా ధ్యానం చెయ్యడానికి వీలు లేదనో, టైం దొరకటము లేదనో, తాము జీవితంలో పూర్తి చేయవలయుననుకొన్న పనులు కొన్ని పూర్తి చేసి సాధన చేస్తామనో, జీవితం బాగా అనుభవించి (ఇక అనుభవింపయోగ్యం గాని ముసలి వయస్సులో) బాగా సాధన చేస్తామనో అనేవాళ్ళకు అసలు సాధన అంటే యింకా తెలియలేదన్నమాట.

అసలు మానవుడు వుండేదే దేవుడవడం కోసం - విత్తు వుండేది చెట్టవడం కోసమయినట్లు. కాబట్టి 'సాధనలో జీవితం ఒక భాగమవ్యాలి' అని తెలుసుకొని తీరాలి. ఇది తెలుసుకొనకుండా, సాధించకుండా, ఈ లోపల 'సాధన, ముక్తి' అని మాట్లాడడం చిన్న పిల్లలవాడి మాటలవలె అర్థరహితం. ఇది సాధిస్తేనే సాధన మొదలైనట్లు.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

కోత్త యుగానికి కోత్త మందిరం

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

రై పంచంలో ఎన్నో మతాలు, ఆధ్యాత్మిక సంప్రదాయాలు మానవ మనుగడకని వెలిశాయి. కాసీ కాలాంతరంలో అవి శిథిలమయ్యాయి. సాంప్రదాయ బాహ్యమైన అంశాలేన్నో ఆచారాలుగాను, సాంప్రదాయాలకు విభిన్న వ్యాఖ్యానాల రూపంలోనూ అందులో చొచ్చుకుని సత్యమైన పథం మరుగుపడినది. ప్రతి మతంలోనూ మతాంతరాలు, వాటి మధ్య విబేదాలు, భీతికలు ఏర్పడ్డాయి. కాలగతిలో ఇది అనివార్యం. మతేతరమైన సిద్ధాంతాలకు కూడా ఈ విభేదం తప్పడం లేదు. కార్ద్-మార్గ్ సిద్ధాంతానికి రష్యా ఒక వ్యాఖ్యానాన్ని ఇస్తే, జెకోస్లోవేకియా మరొక వ్యాఖ్యానాన్నిచ్చింది. మావో కాలపు చైనా, క్రూబా, అర్జైంటీనా, హాంగలీలు వేరువేరు పంథాలుగా ఈ సిద్ధాంతాన్నే ఏర్పరుచుకున్నాయి. మతాల విషయంలో కాలగతి ఎక్కువైంది గనుక ఈ మార్పుల వైవిధ్యము, మాలిన్యము మరీ ఎక్కువయ్యాయి. దీన్నే భగవద్గీత ధర్మగ్రాని అని చెప్పి, అట్టి సమయాలలో దైవమే ఆవతలంచి తిలిగి పరిశుద్ధ మూలధర్మాన్ని ఉధరిస్తాడని కూడా చెబుతుంది. ఈ విషయాన్నే చరిత్రలో - అనేకమంది బుద్ధులవతలంచడంగా బౌద్ధము, తీర్థంకరులు ఆవతలంచడంగా జైనము చెప్పాయి. బైబిల్ లో ఏసుకీస్తు ప్రాచీన ధర్మాలను పరిపూర్ణ గావించడానికి, అంటే ఆచరణలో వాటి పూర్వత్వాన్ని ప్రకటించడానికి తాను ఆవతలంచినట్లు చెప్పారు. దీనిని గులించే ఖురాన్

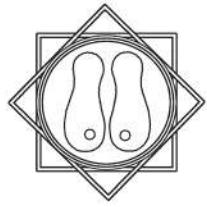
ఇరీఫ్ లో 'అల్లా ఎందరో ప్రవక్తలను వివిధ కాలాల్లో వివిధ దేశస్థుల మధ్యకు పంపారని; వారందరూ ప్రకటించింది ఒకే సత్యమైన పథమని, కాసీ కాలాంతరంలో ఆయా ధర్మాలు శిథిలం చెందాయని తిలిగి ఆ సనాతన ధర్మమే మరల ఖురాన్ ద్వారా మానవాళికి వెల్లడిస్తున్నామని' అన్నట్లు ప్రాయబడింది. ఈ విషయం మన ప్రాచీన ధర్మశాస్త్రాల్లో 'ధర్మాచరణ విషయంలో శంక కలిగితే సర్వజ్ఞాత్మన మహానీయుల నడవడే మార్గదర్శకమని' స్పష్టంగా చెప్పబడ్డాయి. పరిపూర్జ్ఞాత్మన మహానీయుల అవతరణ ప్రయోజనాలలో ముఖ్యమై ముఖ్యమైనది! మృతప్రాయమైన మూడాచరణమను పరిశుద్ధమైనాటి, దానినాచలించి సంజీవమైనట్లు తిలిగి ప్రజల ఆచరణలో దానిని స్థాపించడమే!

చిరకాలం నిలచియండాలంటే ఆధ్యాత్మికత కేవలం వ్యక్తిగతమైన భక్తిగా మాత్రముండక ఒక నిర్మపమైన సిద్ధాంతంగా రూపొందాలి. ఇందులో ఎంతటి మహానీయులైనా వారి వ్యక్తిత్వాలకు ప్రాధాన్యముండరాదు. ఉదాహరణకు వేదాలు, ఉపనిషత్తులూ చెప్పిన శాశ్వత సత్యాలు ప్రధానం గాని వాటిని ప్రకటించిన బుధుల వ్యక్తిగతమైన జౌన్సుత్యం గాదు. అందుకే సనాతన ధర్మానికి మూలపురుషుడంటూ ఎవరూ లేరు. ఉపనిషత్తులలో సూచించిన ధర్మాన్ని పరాచిలించినా ఆయా బుధులను పూజించకున్నా పలితం అనాదిగా

స్రీమంగబాద్వా

అధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:40

ఏప్రిల్-2023

సంఖిక:12

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘స్థాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	కొత్త యుగానికి కొత్త మతం	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపుత్రులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	ఆచార్యుని అద్భుత బోధలు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీ శ్రీధర్	10
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	12
06.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	14
07.	బిహ్య స్నిధానములో జగత్కల్యాణ వేడుకలు!!	శ్రీమతి టి. పద్మావతి	17
08.	మార్గం చూపిన మహానీయుడు	శ్రీమతి సరోజినమ్మ	20
09.	మరికొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	22
10.	ద్వారకామాయి అనేభవమండపము	శ్రీ జగదీష్ మురాలి	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి భార్మవి	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయంత్రిక పత్రికలో వెలువు వ్యోమాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యములు.

ఎందరికో కల్పుతూవచ్చింది. కేవలం కలిపుభావం వలన అందుకు మానవు లశక్తులవుతారు గనుక వారికొక పంక పూజించుకొనడానికి అవతార పురుషులనూ, మరొకపంక స్వాలమైన దేవతామూర్తులను అందజేశారు బిషపులు. ఇప్పుడు కలిపుభావ మింకా ముబిలి ఆధునిక ప్రపంచ పరిస్థితుల వలన యి రెంటిసీ విశ్వసించే శక్తి ప్యక్తులలో ఒకపంక కుంటుపడుతున్నది. మరొకపంక నేటి విజ్ఞానప్రభావం వలన బుభ్రశక్తి ప్యాధి చెందుతున్నది. అందుకని మరలా ఆధ్యాత్మాఖిద్య సమైక్యం కాగల ఒక నిర్ద్ధప్పమైన సిద్ధాంతంగా రూపొందాలని, యిందులో వ్యక్తిగత ఆధిక్యతలకు తావుండకూడదని సాయి పోచ్చలిక.

వైజ్ఞానిక, సాంఘిక, రాజకీయ రంగాలలో గూడ యిట్టి మార్చే కన్సిస్టుంది. వైజ్ఞానిక రంగంలో కనుగొనబడిన సిద్ధాంతము సరైనదా, కాదా - అన్నదే ప్రధానం గాని ఆ శాస్త్రజ్ఞుడి కెట్టి ప్రాధాన్యమూ పుండదు: ఉన్న కొఱ్చి మాత్రం గూడ ఆ సిద్ధాంతం సత్యంగావడం వల్లనే పుంటుంది. రాజకీయ, ఆర్థక, సాంఘిక, రంగాలలో చూస్తే ఉడాహరణకు మార్పు, లెనిస్త వ్యక్తిత్వానికేమీ విలువుండదు. విలువంతా వాలి సిద్ధాంతానిదే. దాన్ని దర్శించి ప్రవచించడం వల్లనే వాలి కంత మాత్రమైనా గుర్తింపు పుండేచి.

ఈ యుగానికి తగిన యి మార్పునే సాయి ఆధ్యాత్మిక రంగంలోకి తెస్తున్నారు. సద్గురువును ముముక్షువులాశ్రయించి తీరాలనీ, వాలిని గుర్తించి, సేవించి అనుర్పాం పొందడానికి శ్రీ గురుచలిత్త పారాయణ చేయాలని, మిగిలిన అంశాలలో సాయిబాబా జీవితచలిత్త పారాయణ సహాయంతో సర్పులూ సంఘటితం గావాలన్నది యి సనాతన నూత్న ఆధ్యాత్మ సిద్ధాంతం.

ఇక మరొక సూత్రం, ఎందరో మహాసీయులుద్ధించారు.... ఒక్కొక్క సమయంలో ఒక్కొక్క మహాత్మునిపై భక్తి ఉపైనలా ప్రజాసీకాన్ని ఊపి, కొఱ్చికాలం తర్వాత పొలపొంగులా అణగిపోవడం, మలకొఱ్చి కాలానికి మరొక మహాత్మునిపై భక్తి ప్రజల నుర్మాతలూగించడమూ జరిగింది. ఈ మహాసీయుల భక్తి ప్రజలలో యింత స్వల్పకాలం మాత్రమే బలీయంగా కొనసాగడానికి కారణం? కాని మరొకపంక రాముడు,

కృష్ణుడి విషయమలాగాదు. ఎన్ని వేల సంగాల క్రిందట వారపతలించారో, రామాయణ, భారత, భాగవతాలు ప్రాయబడ్డాయో! అయినా యినాటికీ మన దేశంలో ఎంత చదువుకోనివాలకైనా వాలి సంగతి తెలుసు; వాలిపై భక్తిశ్రద్ధలు కొనసాగిస్తున్నారు. అందుకు కారణం? వాల్మీకి, వ్యాసుడుగూడయిభగవదవతారాలనుపూజించమనీ, వాలి నామస్వరణ చేస్తే చాలునని చెప్పలేదు. సౌర్భకంగా ప్రజలలా చేయగల్గాలంటే వాలి హృదయాలలో ఆఅవతారమూర్తులపై ఎంతో భక్తి విశ్వాసాలుండాలి. అందువలన అన్నివేల శీల్కాలు గల సుచీర్షమైన రామాయణ, భారత, భాగవతాలు ప్రాసి, వాలి శిష్ట ప్రశిష్యలద్వారా దేశమంతటా ఆనేతు హిమాచల పర్యంతము ప్రజలందిచేతా తరతరాలుగా ఆ దివ్యమూర్తుల శీల్లా శ్రవణం చేయించారు. అలా చేయడం మన సాంప్రదాయంలో ప్రధానాంశమయ్యలా చేశారు.

ఈనాడు సాయిబాబా జీవిత చలిత్తను, గురుచలిత్తను అలానే మనం తరతరాల వాలిచేత శ్రవణము. పారాయణమూ చేయించి సిద్ధాంతపరమైన ఆధ్యాత్మ బోధను ప్రజల హృదయాలలో తరతరాలు నాటుకొనేలా చేయాలని సాయిబోధ. అది మనకు తెల్పుడానికి. ఆయన ప్రత్యక్షభక్తుడైన దాసగణచేత హరికథాగానం చేయించారు. హేమాద్వంతుచేత, శ్రీ జి. బి. నరసింహస్వామి, శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరాపు పంతులు గార్దుచేత చలిత్త రచనా ప్రచారం చేయించారు. ఇంకా చేయస్తున్నారు. అంటే అటు వైభిక విధానాన్ని అనుసరించి ఆధ్యాత్మికతను సిద్ధప్పమైన, వ్యక్తి ప్రాధాన్యంలేని సిద్ధాంతంగా రూపొందిస్తున్నారు. మరొకపంక పురాణేతహాల పద్ధతిననుసరించి కలకాలం యి సంప్రదాయం కొనసాగే పద్ధతిని అనుసరింపజేస్తున్నారు.

పూర్వం బోధంలోను, ఇస్లాంలోనూ, యిట్టి ప్రయత్నం జిలగింది. బోధంలో బుద్ధుని పూజించడానికి ప్రాధాన్యమే లేదు. ఇస్లాంలో మహాముదుల వాలిని దైవ స్వరూపంగా పూజించటం అంగీకరించరు. ఆయా మహాసీయుల ద్వారా ప్రకటమైన మహాత్మరమైన జీవిత విధాన మాచలించడమే ప్రధానం. అందుకే ఆ రెండు ధర్మాలూ యి యుగంలో అంతబలీయమై ప్రపంచంలో ఎన్ని దేశాలలోనే దృఢంగా నాటుకుపోయాయి. దానినే సాయినాధుడు మరలా

మిగతా 24వ పేజీలో

పరిష్కార

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - మంచి తులసిమాల ఉపయోగించాలంటారు బైష్ణికులు. ఒకసారి మెడలో ధరిస్తే తిలగి దానిని జపానికి వాడకూడదంటారెందుకు? మంచిమాల ఎక్కడ దొరుకుతుంది?

- శ్రీమతి ఎన్. సి. లక్ష్మీదేవి, బెంగుళూరు

జవాబు : - సృష్టి మొత్తమూ త్రిగుణాత్మకము. కనుక వస్తువులు, ప్రాణులు కూడ సత్య రజస్తుమో గుణాలలో ఒకదానిని ప్రధానంగా కల్గివుంటాయి. మొక్కలలో సత్యప్రధానముయిన వాటిలో తులసి ఒకటి. ఈ సత్యగుణమన్నది ఆ మొక్కకు మన దేహాత్మవులపై, మనస్సు పైన ఒక విశిష్టమైన ప్రభావముంటుంది. ఇది స్వర్ప, దర్శన, వాసనల ద్వారా కూడా పనిచేస్తుంది. కనుక తులసిమాలను ఉపయోగించడం ఒక గొప్ప సహకారి, జపంలో మనసు చలించినప్పుడు దానిని వెనుకకు లాక్ష్మీదానికి కసీసం కొంత పరిమిత జపకాలంలోనైనా మనస్సు ద్వేయింపీద ఏకాగ్రం కావడానికి మాల, జపసంఖ్య ఉపయోగపడతాయి. కొలికిపూస లేక మేరువును జపంలో దాటిపోగుడదన్న నిబంధన జపాన్ని యాంత్రికమవసివ్వకుండా, మన శర్ధను కట్టుచిట్టం చేస్తుంది. అంటే మాల ఎప్పుడూ మెడలోనే ఉంటే సామాన్యులకు నిత్యకృత్యాలలో దానిపట్ల అతి పరిచయం వలన శర్ధ మందగించి అంత మేరకు జపంలో అంతగా ఉపకరించ లేకపోతుంది. కనుక జీవితాన్నంతటిసీ అనుక్షణమూ భగవత్స్సరణలో గడపను అంకితం చేసుకున్న మహానీయులకు, దేవతలకు మెడలో తులసిమాల, రుద్రాక్షమాల వంటివి సమ్మతింపబడ్డాయి. తీవ్రయోగాభ్యాసంలో ఒక విషయం అనుభవ

గోచరమవుతుంది. ఎవరు ఏ భావంతో ఏ వస్తువును చూడడం, స్పృశించడం చేస్తారో వారి భావాల ప్రభావం సూక్ష్మంగా ఆ వస్తువులకు సోకుతుంది. ఉదాహరణకు తీవ్ర సాధనాకాలంలో మొహమాటానికి, చాపల్యానికి పోయి, ఎవరైనా యిచ్చిన వస్తువులు స్వికరిస్తే, అంతవరకూ ఆ సాధకుడికెన్నడూ సహజంగా రానివి, ఆ వస్తువును సమర్పించిన వ్యక్తికి సహజమూ అయిన భావాలు కల్పుతాయి. అందువలన భగవద్యానంలో వుండను వీలులేకుండా ప్రాపంచిక జీవితాన్ని గడిపే స్థితిలో నున్న మనలో సంస్కారంబలం వలన ఎన్నో ద్వంద్య భావాలు కల్పుతాయి. మనస్సు కొన్నివేల యోచనలు చేస్తుంది. భావాలను పాందుతుంది. ఇస్నేకలసి ‘నిరంతరం నిశ్చలమైన భగవత్ స్ఫుతిలో వుండక పోవడం’ అన్న సంస్కారంగా మన మెడలోని మాలను ప్రభావితం చేస్తాయి. కనుక రోజులో ఎక్కువకాలం ఈ వైఖలిని సంతలించుకున్న మాలలో స్వల్పకాలం మాత్రమే మనం సాగించే జపప్రభావం బలహీనమవుతుంది. కనుక జపమాలను మెడలో వేసుకోవడన్నారు. శలీర ధాతువుల మీద తులసికుండే మంచి ప్రభావాన్నను సలంచి వేరొకమాల నెప్పుడూ మెడలో ధరించమన్నారు పెద్దలు. నిరంతర భగవత్స్సరణ కుబిరాక మాల ఆవశ్యకత వుండదు.

మిగితా 11వ పేజీలో

(ఏప్రిల్ 2014 సాయమిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

ఆచార్యుని ఆధ్యాత్మిక బ్రహ్మభూతులు

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

పూజ్యోద్ధరుగారు ఎంతో గొప్ప ఆధ్యాత్మిక విషయాలు మాత్రమే కాక, నిత్యజీవితంలో మనకు అనుకూలమూ సంభవించే సంఘటనలపట్ల, మన చర్యలు, ఆలోచనలు ఎలా వుండాలో చక్కగా వివరించి చెప్పేవారు. అట్టి ఆలోచనా పద్ధతిని వివరించి చెప్పే దక్షత ఎవరిలోనూ సాధారణంగా కనిపించదు. అదే ఆయనలోని మరొక మహాన్నతమైన, విలిఫ్ఫిషన్ చివ్యగుణం.

ఒకసారి ఒకరు పూజ్యోద్ధరుగారితో “నేను సరిగ్గా సేవ చేసుకోలేకపోతున్నాను. మాకు చక్కగా సేవ చేసుకోవడం చేతకావటంలేదు. మిగతా వారంతా ఎంతో బాగా చేసుకోగలుగుతున్నారు” అని బాధపడితే ఆయన ఇలా చెప్పారు:

“అనులు ఏదైనా పని చేతకావడం, చేతకాకపోవడం అన్నది ప్రత్యుత్తమాదు. భగవంతుని దృష్టిలో సేవ చేసుకోవాలనే తపన, ఆరాటము, ఇంకా బాగా చేయాలనే ప్రయత్నము మాత్రమే సరియైనవి. మిగతావస్త్రాన్ని పిల్లల బోమ్మలాటల క్రిందే లెక్క. ఉదాహరణకు భగవంతుడిని చక్కగా అలంకరణ చేసి చూసుకోవాలని ఒకరికి అనిపించవచ్చు. కానీ అతనికి అందంగా, ఆకర్షణీయంగా అలంకరించడం చేతగాక పాశచచ్చ. మరొకరు ఎంతో అందంగా అలంకరించవచ్చు. కానీ అతనిలో ఎంతో అందంగా తన అలంకరణ ఇతరులకు కనిపించాలన్న భావం పుండిపుండవచ్చు. తానెంతో బాగా అలంకరించానని అందరూ మెచ్చుకోవాలని అతనికి ఉండనుకుండాం. అప్పుడు అతను చేసిన పని ఎటువంటి? ఎవరి మెప్పుకోసం అతడు చేసినట్లు? భగవంతుడిని చక్కగా

అలంకరించి చూసుకొని ఆనందించేదుకు చేయవలసిన పనిని ఇతరుల మెప్పుకోసం మాత్రమే చేస్తున్నాడన్నమాట. అప్పుడే మౌతుంబి? ఒకవేళ ఎవరో ఒకరు అతని అలంకరణను మెచ్చుకోకపాతే వారిమీద కోపం వస్తుంది, ద్వేషం వస్తుంది. అప్పుడతనికి తాను కూడా అవతలివారిని మెచ్చుకోకుండా విమల్యించాలనిపిస్తుంది. వారు చేసిన పనులను గురించి ఇతరులతో చెడుగా చెప్పాలనిపిస్తుంది. ఇలా చిలువలు పలువలుగా చెడు భావాలు ప్రకోపించి అతని కాలాన్ని మనస్సును హరిస్తాయి. అంతేకాక ఇతరుల మనస్సులలో కూడా చెడు భావాలకు జీజాలు వేసినవాడవుతాడు. బీనికంతటికీ కారణమేమిటి? భగవంతుని పట్ల ఎటువంటి భావం పెట్టుకోవాలో తెలియకపోవడమే.

భగవంతుని దగ్గరకుగాని, మహాత్ముల దగ్గరకుగానీ ఎందరో భక్తి భావంతోనే వస్తారు. ఎంతో భక్తితో సేవ చేసుకోవాలనుకుంటారు. కానీ సరియైన భక్తి ఏమిటో, దానిని ఎలా పెంపాందించుకోవాలో చాలామందికి తెలియదు. అందుకే తాము ఎంతో భక్తితో సేవ చేస్తున్నామని అనుకుంటారు. అక్కడే వారు దెబ్బతింటూ వుంటారు. భగవంతుని దృష్టిలో తనపై వారికున్న సరియైన భక్తిభావం మాత్రమే ప్రధానముగానీ ఇతరములేటి ఆయనకు పట్టపు.

ఉదాహరణకు ఒకరు వంట ఎంతో రుచిగా చేస్తామన్న అహంకారంతో చాలా అద్భుతమైన, రుచికరమైన వంటకాలను బాబాతప్పకస్యోకరిస్తారన్నాలోచనలో బాబాకు నైవేద్యం తీసుకువచ్చారనుకుండాము. మరొకరు బాబాకు నైవేద్యం పెట్టాలి అన్న ఆరాటం, తపనతో బాబాను స్కలిస్తా

ఆయన తనచేత సలగా సేవ చేయించుకోవాలని ప్రార్థిస్తూ చేతనైనమేరకు వంట చేసి బాబాకు నైవేద్యం తీసుకుని వచ్చారనుకుండాం. రెండింటిలో బాబా స్వీకలించేబి మాత్రం రెండవవాలదేనని ఖచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. ఎందుకంటే తనదెంతో ప్రతిభావంతంగా వుంటుందని భావించి ఇచ్చేవేపీ భగవంతునికి ప్రతికరమైనవి కావు. ఎంతోమంది ధనికులు తెచ్చిన ఎంతో ఖల్దైన నైవేద్యాలు గాక ఒక మునులి పేదరాలు తెచ్చిన చద్ది జొన్నరోట్టెను ఆయన స్వీకలించారు. ఇలాగే ఎంతోమంది మహాత్ముల జీవిత చలతులలో వారు భక్తుల భావాలకు మాత్రమే ప్రాధాన్యం ఇచ్చినట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

కనుక ఎలా చేసామన్నది ప్రాధాన్యం కాదు, ఏ భావంతో చేసామన్నది అతి ముఖ్యమైనవి. అంతదాకా ఎందుకు? మనకు ఒకరు ఇష్టం లేకుండా ఏదైనా ఇచ్చినా, ఏదైనా తినడానికి పెట్టినా మనకు ప్రతిగా వుంటుందా? ఎంతో ఇష్టంగా మనకు ఏవైనా, ఎవరైనా ఇస్తే మన మనస్సులో పున్న సంతోషం, ఇష్టం లేకుండా ఇచ్చినవాలపట్టగాని, ఆ వస్తువు తీసుకోవడంలోగానీ మనకు వుంటుందా? మనమూ అయిష్టంగానే, మొహమాటంగానే తీసుకొంటాం. హృదయపూర్వకంగా తీసుకోలేము. అలాగే భగవంతుడు కూడా. అందుకని భగవంతునిపట్ల ప్రేమ భావాన్ని పెంపాంచించుకుంటూ, ఆయన పట్ల కృతజ్ఞతగా ఇంకా ఇంకా సేవచేసుకోవాలన్న భావాన్ని పెంపాంచించుకుంటూ శక్తివంచన లేకుండా చేసే ఎటువంటి సేవ అయినా ఆయనకు ప్రతికరమే.

ఎంతో బాగా సేవ చేసుకోవాలని అనుకోవడంలో తప్పులేదు. కానీ చేసుకోలేకపోతున్నామనే బాధ మరీ ఎక్కువ కాకూడదు. ఇలా బాధపడడం వల్ల సేవచేసుకునే దానికంటే బాధపడడమే ఎక్కువగా తయారపుతుంది. అందుకని సాధ్యమైనంతమేరకు శక్తివంచన లేకుండా ఎంతోబాగా చేసుకోవాలన్న తపనతో సేవ చేసుకుంటూ పాశే చాలు. అదే మనం చేయవలసినవి. అప్పుడు ఆయన అనుగ్రహం తప్పక లభిస్తుంది”.

~ ~ ~
ఒకసారి ఒకతను పూజ్యలే మాస్టరుగాలికి ఎవరిగులించో చెబుతూ, “ఇలాంటి పనికిరాని వాళ్ళందిలినీ ఏమి చేయాలి సార్?” అని అడిగాడు.

అందుకు పూజ్యలే మాస్టరుగారు ఇలా చెప్పారు:

“పనికిరాని వాడంటూ ఎవరూ వుండరు. అసలు ఈ ప్రపంచంలో పనికిరానిదంటూ ఏమీ లేదు. అస్తు ఏదో ఒకదానికి పనికి పస్తూనే వుంటాయి. ఈ సృష్టిలో అస్తు ఒకదానికి ఉపయోగపడుతూనే, అంటే పనికిపస్తూనే, సహజీవనం సాగిస్తుంటాయి. ఒక్క మనిషి మాత్రమే ‘పీడు పనికిరాడు’, ‘ఇవి పనికిరావు’ అనుకుంటూ తన మనస్సును పనికిరాని విధంగా తయారు చేసుకుంటున్నాడు. అసలు పనికిరాకపోవడమంటే ఏమిటి? సీకది ఉపయోగపడునంత మాత్రాన ఏదైనా పనికిరానిదెందుకుపుతుంది? సీకు పనికిరానిబి ఇంకొకలికి పనికిరావచ్చు కదా?

సాటి మనిషిని “పనికిమాలినవాడా!” అని తిట్టినా కూడా పొపమొస్తుందని పెద్దలు చెప్పారు కదా! వారు చెప్పిన దానిలో ఎంతో అర్థముంది. ఒకనికి పనికిరానివాడిగా కనిపించినవాడు మరొకలికి ఎంతో మంచివాడిగా కనిపించవచ్చు. అప్పుడు ఎవల అభిప్రాయం సలిగ్గా వుందని భావించాలి? మన యొక్క స్వభావాన్ని బట్టి, సంస్కరాన్ని

బట్టి కొందరు మనకు మంచివారుగాను, మరికొందరు చెడ్డవారుగానూ కనిపిస్తారు. ఒకరు మరీక మంచి వ్యక్తిని చెడుగా దూషించడము, ఒక చెడ్డవ్యక్తితో మంచిగా స్నేహం చేయడమూ లోకములో చూస్తానే వున్నాము. అంతెందుకు, లోకాన్ని ఉధరించడానికి అవతలంబిన అవతారపురుషులను, మహోత్సులను సైతం దూషించేవారు ఎందరో వుంటారు. శ్రీరాముడిని, శ్రీకృష్ణుడిని కూడా దూషించేవారు, విమల్యంచేవారూ ఈనాటికి వున్నారు. వారిని భక్తితో సేవించేవారూ వున్నారు. అయితే దూషించేవాల వైపు నుంచి, వారి మనస్తత్వంలోంచి చూస్తే వారికి ఈ అవతారపురుషులు ఎంత చెడ్డగానో కనిపిస్తారు. వారు ఎప్పటికీ తమ అజ్ఞాయాలను మార్పుకోకాశివమ్మ. అది అలా కొనసాగుతూనే వున్నది.

అయితే బాబాగాసీ, పెద్దలుగాసీ ఇతరులను చెడుగా తలచవర్ధని ఎందుకు చెప్పారు? దానిలోని అంతరార్థమేమిటి?

అలా వారు చెప్పడానికి కారణం - అవతలివారు చెడ్డవారా, మంచివారా అన్నది ప్రశ్నకాదు. అవతలివారిని మనం చెడుగా భావించడం వల్ల కలిగే నష్టం గురించి మాత్రమే. ఇతరులను చెడుగా అనుకోవడం వల్ల మనకు వచ్చే నష్టమేమిటి? అన్నది ప్రశ్న.

ఇతరులను చెడుగా మనం తలచినప్పుడు మన మనస్సు ఆ చెడు గుణాలను స్కిలస్తుంది. అంతటితో మాత్రమే ఆగక ఆ చెడ్డగుణాలు గల వ్యక్తి గురించి ఇతరులతో చెప్పడం జరుగుతుంది. దానితో అవతలివాడి మనస్సు కూడా చెడుభావాలతో నిండిపోతుంది. ఇంతకూ మనము అవతలివాడి గురించి చెడుగా తలచినంత మాత్రాన, వాడిని దూషించినంత మాత్రాన వాడు మారుతాడని నమ్మకమేమిటి? అసలు మనమనుకున్నట్లు వాడెందుకుండాలి? వాడి ఇష్టప్రకారము వాడు ఆలోచిస్తాడు.

ఇంతకూ మనము సలయైన విధముగా ప్రవర్తిస్తున్నామని నమ్మకమేమిటి? మనమే చెడ్డవాళ్ళము, అవతలివాడు మంచివాడుగా వుండి వుండవచ్చు కదా? అటుఫైపు నుంచి ఆలోచిస్తే అవతలివాడు మనలాగా చెడ్డగా మారాలా? మరీక విధంగా చూస్తే వాడూ మనలాగా ఇతరులను చెడుగా భావిస్తూ, విమల్యస్తూ, ఇతరులతో చెప్పుకుంటూ కాలాన్ని గడపాలా? అప్పుడు ఏమోతుంది?

ఇతరులను విమల్యంచే ఒక సంఘము ఏర్పడుతుంది. అందరూ తామే సరైన వాళ్ళమని, అవతలివారు చెడ్డవారసీ తలుస్తూ తాము గొప్పవారమనే అహంభావాన్ని ఆ సంఘంలోని వారు పెంచుకుంటూ పోవటము జరుగుతుంది. దానివల్ల వచ్చే లాభమేమిటి?

భినికంతటికి కారణం - మనం చాలా మంచివారమనీ, మనలో ఎట్టి చెడ్డగుణాలూ లేవసీ మనపట్ల మనకు దృఢవిశ్వాసము వుండడమే. మనము మంచివారము అనునో కాదో మనకు ఎలా తెలుస్తుంది? మనలను విమల్యంచేవాలి దృష్టిలో మనమూ చెడ్డవారమేగా?

ఇలా ఆలోచిస్తే ఎప్పరూ అందరి దృష్టిలో మంచివారూ కాదు, చెడ్డవారూ కాదు. నిజముగా కూడా ప్రతివారిలోనూ కొన్ని సుగుణాలు, కొన్ని బలహీనతలు కలిసిమెలనే వుంటాయి. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి అవతలివాడి పట్ల సుహృద్యాపంతో మెలగడం నేర్చుకోవాలి. అప్పుడు మన దృష్టిలో పనికిరానివారంటూ మనకు ఎవరూ కనిపించరు. అవతలివారిని పనికిమాలినవాడు అని విమల్యంచే పనికిమాలినతనం మనలో పోతుంది. అప్పుడు మన మనస్సు మంచి వాటిని గురించి ఆలోచిస్తుంది.

ఇందులో ఒక ధర్మసూక్ష్మం కూడా ఇమిడివుంది. మనం ఎవరినైనా విమల్యస్తేవారు చేసిన పాపం మనకు, మనం చేసిన పుణ్యం వారికి సంక్రమిస్తుందని బాబా చెప్పివున్నారు కదా! అంటే మనం పుణ్యకార్యాలు చేసి కూడబెట్టుకున్న పుణ్యాన్ని ఉచితంగా అవతలివాడికి ధారాదత్తం చేస్తున్నామనస్తుమాట! అంతవరకూ అయినా ఫరవాలేదు. కాసీ వాడు చేసిన దుష్టర్చఫలితాలను, పాపాన్ని మనం కొనితెచ్చుకుంటున్నాం అన్నమాట. అందువలన మన పుణ్యం ఖర్చులు పోడమే గాక, అవతలివాడు చేసిన పాపకర్మను అనుభవించవలసి వస్తుంది. అందువల్ల నష్టపోయే ఎవరు? మనమేకదా! అంతేకాక, మనం అవతలివారి గురించి చెడ్డబోధలు ఎవరికైతే చెబుతామో వారి మనసులను కూడా ప్రభావితం చేసి వారు కూడా అవతలివారిని దూషించేటట్లు చేస్తాయి. ఆ కారణంగా వారు కూడా అవతలివాడు చేసిన పాపంలో భాగం పెంచుకుంటారు. భినికంతటికి కారణం మన విమర్శలే గనుక మనకు వీళ్ళ (మనం చెప్పగా విమల్యంచే వాళ్ళ) చేసిన అట్టి

మిగితా 19వ పేజీలో

మాత్రధేవ స్నానులు

శీ శీధర్, చెంగై

పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి
లీలా వైభవాన్ని చెన్నెలో
పుంటును శీధర్ గారు ఈవిధంగా
తెలియచేస్తున్నారు—

2009వ సంవత్సరంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాకు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు. ఆ స్వప్నంలో నిలయంలో భక్తజనులందరి మధ్యలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు కొలువై వున్నారు. అందులో నేను కూడా వున్నాను. ఇంతలో పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారి పూర్వవిద్యాల్ని ఒకతను వచ్చాడు. అతను పూజ్యశ్రీ అమృగారితో, “అమృగారూ! నా భార్య పారాయణలు చేయదు, నేను చెప్పినట్లు వినదు, అందంగా పుండదు...” అని తన భార్య గులంచి విమర్శగా చెప్పున్నాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు తీవ్రమైన స్వప్నంలో, “అన్ని సంవత్సరాలు పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారి సన్మిథిలో వుండి, వాలి సత్పంగాలు వింటూ కూడా ఈవిధంగా మాట్లాడుతున్నావంటే నాకు చాలా బాధగాను, ఆశ్చర్యంగానూ వుంది! ముందు నువ్వు నీ భార్య చెప్పినట్లు చేయ్య!” అని కోపంగా అన్నారు. అక్కడే వుండి ఈమాటలు వింటున్న నాకు

ఆవి తూటాలలాగా తగులుతున్నాయి. ఎందుకంటే అటువంటి పనికిమాలిన భావాలన్నీ నాలో వున్నాయి. నాకు చెప్పకనే బుట్టచెబుతున్న పూజ్యశ్రీ అమృగారి సర్వజ్ఞత్వానికి ఆశ్చర్యపోతూ ఇటువంటి భావాలు నాలో తొలిగించమని మనసులో వేడుకుంటూ ప్రార్థన చేశాను. ఆ స్వప్నం ముగిసింది. ఈ విధంగా కలలో నాకు బుట్టి చెప్పడము, నేను హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థన చేసుకోవడమూ జలిగాక నాలో అటువంటి భావాలు నెమ్మటిగా తగ్గముఖం పట్టడం నేను గమనించాను! పూజ్యశ్రీ అమృగారికి చేసిన ప్రార్థన ఏది వృధాగా పోదు అనడానికి నేనే నిదర్శనం!

ఒకసాిల స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారిని నాకు మంచి జాబ్ రావాలని అడిగాను. దానికి పూజ్యశ్రీ అమృగారు శ్రీ సాయి లీలామృతం పారాయణ చేయమన్నారు. నేను సరేనని అనకుండా శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేస్తానని చెప్పాను! కాదు, శ్రీ సాయి లీలామృతమే పారాయణ చేయ్యమన్నారు! కలలో జలిగిన సంభాషణే ఇలలో కూడా ఏమాత్రం తేడా లేకుండా జలిగించి!! ఇక ఆశ్చర్యపోవడం నా వంత్తింది!

ఇంకొకసాిల స్వప్నంలో నేను, మా స్నేహితుడు కలిసి పూజ్యశ్రీ అమృగారి దర్శనానికి వెళ్ళాము. అక్కడ ఫంక్షన్ జరుగుతోంది. పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారి విరహానికి ఆభిషేకం చేస్తున్నారు. ఆరోజు మా స్నేహితుడి పుట్టినరోజు. మేమిద్దరమూ పూజ్యశ్రీ అమృగారికి పాదాభవందనం చేసి కూర్చున్నాము. పూజ్యశ్రీ అమృగారు నా స్నేహితుడితో, “ఊరోజు నీ పుట్టినరోజు కదా, మీ స్నేహితులతో సరదాగా

గడిపేవాడివేమో! ఇక్కడకి రావడంవల్ల అది మిన్ అయినట్లున్నావు కదా!?” అన్నారు. దానికి మా ప్రిండ్, “అలా ఏమీ లేదు అమృగారూ! మీదగ్గర వుండటమే నాకు పెద్ద గిఫ్ట్!” అన్నాడు. వాళ్లిద్దరూ అలా మాట్లాడుకుంటున్నారు. పూజ్యశ్రీ అమృగారు నావైపు చూడలేదు. నాతో మాట్లాడలేదు. నాకు అర్థం అవుతోంది అమృగారు నన్ను పట్టించుకోవడం లేదని! నాకు చాలా బాధ కలిగి పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలి విర్హవం దగ్గరకి వెళ్లి ప్రార్థన చేశాను. అప్పుడు నేను చూస్తుండగానే పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలి విర్హవంలో కదలికలు ఏర్పడాయి. పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలి విర్హవం సజీవంగా మాలపోయింది. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలితో నా బాధ వెల్లడించుకున్నాను. వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు, “నీలో ఏమైనా నెగటివ్ ధాట్స్ పున్నాయేమో చూసుకో!” అన్నారు. స్వప్నం ముగిసింది. అప్పటినించి ప్రతిరోజూ పూజ్యశ్రీ అమృగాలి పటం దగ్గర క్షమాపణలు చెప్పుకుంటూ నా ఆలోచనలను సలచేయమని ప్రార్థన చేస్తున్నాను. కొన్నిరోజులకి పూజ్యశ్రీ అమృగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చి నాతో చాలానేపు

మాట్లాడారు ఒకసాల పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు స్వప్నంలో, “ఏం శ్రీధర్, బాగున్నావా?” అని పలకలించారు. “నేను బాగున్నాను మాప్సరుగారూ!” అని చెప్పి వాలి పాదాలకు నమస్కరించి వాలి పక్కనే కూర్చున్నాను. అప్పుడు కొంతమంచి భక్తులు వచ్చి పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలికి తెల్లకాగితాలు ఇచ్చారు. పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు నావైపు చూసి, “వీళ్లకి ఏమీ పసిలేదు, ఎప్పుడూ ముగ్గులు వేయమంచారు!” అన్నారు. మరి కొంతమంచికి ఏదో ప్రాసి జస్తున్నారు. నేను కూడా పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలికి ఒక పేపర్ ఇచ్చాను. పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు ఆ పేపర్లో “మనం తీర్చాలిన అప్పులు తీల్చివేయాలి. ఇట్లు, మహాలక్ష్మి” అని ప్రాసారు. స్వప్నం ముగిసింది. నిజానికి నాకు అప్పులేమి లేపుకాని కొన్ని బుణానుబంధాలతో సమస్యలున్నాయి. వాటిని నెరవేళ్లతీరాలి అని చెప్పినట్లు అనిపించింది. అదేభావనతో మనసులో పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు ఈ స్వప్నంరులించి అడిగితే, “నీకు ఏమైనా అప్పులు వుంటే వెంటనే తీర్చేయి!” అన్నారు. పూజ్యశ్రీ

మాప్సరుగాలి సందేశం ఇంకొకసాల నిర్మాలించబడించి అనిపించింది.

ఈ విధంగా ఎన్నో సందర్భాలలో నన్ను ఆదుకుంటూ నాకు మార్గదర్శకత్వం చూపిస్తున్న గురుదంపతులకు ఏమిచ్చి బుణం తీర్చుకోగలను? సహా వందనాలు అర్పించడం తప్ప!! ●

పరిప్రశ్న

06వ పేజీ తరువాయి

మిగిలిన వాలి కాదర్శంగా మాత్రమే, అంటే అలాటి అబ్బాసం తనకెట్టి కృత్తార్థత నిచ్చింది సాటివారు గుర్తించి ఉపయోగించుకొనేందుకు మాత్రమే మాలను ధరించవచ్చు. లేక సాత్మక స్వభావానికి సాత్మక పదార్థాలు మీద శ్రీతియున్నట్లే ఉత్తమ సాధకులకు తులసి శ్రీతినిప్పుడం పలన గూడ వారు దానిని ధరించ వచ్చు.

మంచి మాలలు మధురా బృందావనంలోని మతాలలో దొరుకుతాయి. దివ్యజీవన సంఘము, వ్యాసాశ్రమము (ఏర్పేడు), రామ నామ క్షేత్రము (గుంటూరు) మొదలైన వాలివద్ద మంచివి దొరుకుతాయి. ఇటీవల మరికొన్ని ఆధ్యాత్మిక సంస్థలు చాలా ఎక్కువ వెలకు అమ్ముతున్నారు గూడ. నా మిత్రులకు గుంటూరులోని రామనామక్షేత్రంలో చాలా సరసమైన ధరలకు మంచిమాలలు దొకాయి.

వార్షాలూపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద సాధ్యమివాలచే విరచితమైన వార్షాలూపమునే యింద్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పుంజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరదవ్వజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

పదవ ప్రసంగము

లోకి క సంగ్రహమంటే, ఎవరికి భగవంతుడి కట్టక్కం కలుగుతుందో వారు ఎటువంటి ఫలితాన్ని అపేక్షించకుండా జన కళ్యాణం కోసం నిష్ఠామకర్మను ఆచలించి ఆదర్శ పురుషులు కావాలి. ప్రజలు కూడా ఆదర్శ పురుషులను అనుసరించి కర్మలు ఆచలించి అభ్యర్థయాన్ని పొందుతారు.

మహాభారతంలో యిలా చెప్పబడి వున్నది:

శ్లో|| లోక సంగ్రహ సంయుక్తం
విధాత్రా విధితం పురా I
సూక్ష్మధర్మార్థ నియతం
సతాం చలతముత్తము్ము II

భావం : లోకసంగ్రహం కోసం కర్మలను ఆచలించేవాడు, ధర్మార్థాల సూక్ష్మత్వాన్ని ఎలిగినవాడు సత్పురుషుడు. అతని చలతను బ్రహ్మదేవుడే ప్రాస్తాడు.

కర్మ సన్యాసయుక్తమైన శేషమైనది
కర్మయోగము, సన్యాసము రెండు వరుసగా

మోక్షాన్నిస్తాయి. కానీ ఈ రెండింటిలోనూ కర్మ యొక్క త్వాగముతో కూడిన కర్మయోగము ఉత్తమమైనది. ఈ కర్మయోగంలో లోకసంగ్రహము మొదలైన గుణాలు ఎక్కువగా వున్నాయి. పీటికి నిష్ఠామకర్మ అవసరము. శ్రీకృష్ణుడు భగవటీత 18 వ అధ్యాయంలో ఇలా చెప్పాడు:

శ్లో|| యజ్ఞదానతపః కర్మ
సత్యజ్యోం కార్యమేవ తత్ I
యజ్ఞశేదానం తపశ్చైవ
పాపనాసి మనీషిణామ్ II

భావం : యజ్ఞము, దానము, తపస్సు అనే కర్మలను విడవకూడదు. ఆచలించాలి. ఎందుకంటే అవి మానవులను పవిత్రులను చేస్తాయి.

కర్మ భేదాలు

పై శ్లోకంలో యజ్ఞ దాన తపారూపమైన కర్మ

మానవుని కర్తవ్యం అని చెప్పబడింది. యజ్ఞాలు కర్మయజ్ఞాలు, ఉపాసనా యజ్ఞాలు, జ్ఞాన యజ్ఞాలు అని మూడు రకాలు. వాటిలో కర్మలు - విహిత కర్మలు, అవిహిత కర్మలు అని రెండు విధాలు. విహిత కర్మలలో ముఖ్యమైనవి కామ్యములు, నిత్యములు, నైమిత్తికములు, ప్రాయశ్శీతములు అని నాలుగు రకాలు. కొంతమంది సత్పురుషులు ఆధ్యాత్మిక, ఆధిదైవిక, ఆధిభౌతిక మనబడే మూడు రకాలైన కర్మలను కూడా చెబుతారు. విహితకర్మలైన ఈ ఏడు రకాలైన కర్మలు కర్మయోగంగా సత్పురుషులు పరిగణిస్తారు.

సంధ్యావందనము మొదలైనవి నిత్యకర్మలు. పుత్రీత్వత్తి (సంతాస సంబంధిత) సంబంధితాలైన జాతకర్మ మొదలైనవి నైమిత్తిక కర్మలు. ప్రాయశ్శీతికర్మలు పాపాన్ని పోగొట్టడానికి చేయబడతాయి. పాపాలు జ్ఞాతములు, అజ్ఞాతములు అని రెండు రకాలు. జ్ఞాతపాపములు అంటే ఈ జన్మలో చేసినవి, జ్ఞాపకం పున్నవి. అజ్ఞాత పాపములు అంటే ఈ జన్మలోను, పూర్వజన్మలలోను చేసినవి, మరిచిపోయినవి. ఈ రెండు రకాలైన పాపాలను పోగొట్టడానికి చేసే ప్రాయశ్శీత్తం అసాధారణ, సాధారణ భేదాల పలన రెండు రకాలు. అసాధారణ ప్రాయశ్శీత్తానికి పాపాన్ని పోగొట్టుకోవడానికి ధర్మశాస్త్రంలో విశేష కర్మ ఆచలించడానికి విధించబడింది. సాధారణ ప్రాయశ్శీత్త కర్మలు జ్ఞాతాజ్ఞాత పాపాలను (జ్ఞాత, అజ్ఞాత) పాపాలను పోగొడతాయి. చాంద్రాయణాబి వృత్తాలు, గంగాన్మానము, భగవన్మానుస్కరణ మొదలైనవి.

ప్రపంచంలోని పదార్థాలను పాందడానికి చేయబడే కర్మలు కామ్యకర్మలు. బాధపడే వాడికి, బినునికి ఉపకారం చేయడం ఆధ్యాత్మికర్మ. ఇంద్రుడు మొదలైన దేవతల సంతృప్తి కోసం చేసే కర్మ ఆధిదైవిక కర్మ. భూపూజా భోజనము, గోసేవ మొదలైనవి ఆధిభౌతిక కర్మలు.

ఉపాసనా భేదాలు, ఉపాసనా సాధన పద్ధతి, ఉపాసనా పద్ధతి - పీటి గురించిన వివరాలు ఎన్నో ర్ఘంధాలలో పున్నాయి.

మంత్రయోగము, హరయోగము, లయయోగము, రాజయోగము అని నాలుగు రకాల సాధన పద్ధతులు చెప్పబడ్డాయి. ఉపాసనా పద్ధతిని అనుసరించి సగుణబోషోపాసన, నిర్గుణబోషోపాసన, దేవాబి ఉపాసన, బుధపోషి ఉపాసన, మూర్త్యపాసన అని

ఐదుభేదాలు.

జ్ఞానయజ్ఞము - శ్రవణము, మననము, నిధిధ్యానము అని మూడు రకాలు. ఇలాగే కర్మయజ్ఞానికి సాత్మ్యకాది భేదాల చేత తొమ్మిది రకాలు. ఇలా 54 యజ్ఞ భేదాలను శ్రీకృష్ణుడు భగవంతిలో చెప్పాడు. పీటిలో ముముక్షువు తామన రాజస కర్మలను వచిలి సాత్మ్యకములైన కర్మ, ఉపాసనా, జ్ఞానయజ్ఞాలను అభ్యసించాలి.

నిష్ఠాము కర్మము, ఉపాసనము ఒకే సమయంలో ఆచలించాలి

వేదంలో యలా చెప్పబడివుంది:

**శ్లో॥ విద్యాం చావిద్యాం చ
యస్తుధైదోభయం సహా ।
అవిద్యయామృత్యుం
తీర్మా విద్యయామృత మష్టతే ॥**

భావం: నిష్ఠాముకర్మ, ఉపాసన - ఈ రెండింటి స్వరూపాన్ని తెలుసుకుని, ఎవడు ఒకేసారి రెండింటిని ఆచలిస్తాడో అతడు నిష్ఠాముకర్మచేత మృత్యువును జయించి ఉపాసన ద్వారా ఇష్టుదేవతను పాందడం ద్వారా సాపేక్షిక మోక్షాన్ని పొందుతాడు. కాలనియమం కలబి సాపేక్షిక మోక్షము. పరమాత్మ ప్రాప్తి అనే మోక్షము కాలముతో సంబంధించినది కాదు. కేవలము కర్మ కాని, కేవలము ఉపాసనగాని ఆచలించేవాడికి అనిష్టము కలుగుతుందని వేదము ఘోషిస్తున్నది.

**శ్లో॥ అస్తం తమః ప్రవిశ్శన్
యేం విద్యాముపాసతే ।
తతో భూయ ఇవ తే
తమో య ఉ విద్యాయాం రతాః॥**

భావం: కర్మరూపమైన అవిధ్యను మాత్రమే ఉపాసించేవారు, అంటే కర్మలను మాత్రమే చేసేవారు గొప్ప అజ్ఞానాన్ని పొందుతారు. కర్మము విడచి ఉపాసన మాత్రమే చేసేవారు కర్మ చేసేవాలి కంటే ఎక్కువ అజ్ఞానాన్ని పొందుతారు. కాబట్టి కర్మ, ఉపాసన - రెండు ఒకేసారి ఆచలించాలని శృతి ఉద్దేశము.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాటల ఆనందమంగ

జీవితం మరియు బృథలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఒ కరోజు వీరేంద్ర దాదా అనే భక్తుడు అమ్మను యిలా ప్రశ్నించాడు: “అమ్మా! ప్రతిరోజు మీ దగ్గరకు ఎందరో భక్తులు వస్తుంటారు. చాలా మంది కొత్తవారు కూడా వస్తుంటారు. వీరందరినీ చూస్తుంటే మీకు ఏమి అనిపిస్తుందమ్మా?” అమ్మ యిలా అన్నారు: “జందులో కొత్తవారు ఎవరున్నారు? కొత్తవాళ్ళంటూ ఒక్కరు కూడా లేరు. అందరూ అతి పరిచితుల వలె అనిపిస్తారు!”

వీరేంద్ర దాదా మళ్ళీ యిలా అడిగాడు: “అమ్మా! ఇక్కడ కూర్చుని వున్న భక్తుల మనసులలో మెబిలే భావాలనీ మీకు తెలుస్తుంటాయా? సమాధానంగా అమ్మ, “అలా ఏమీ లేదు. అందరి మనసులలోని ఆలోచనలు నాకు తెలుస్తుంటాయిని లేదు. నా దృష్టి ఎప్పుడూ ఎటువైపు ప్రసరిస్తుందో అప్పుడు మాత్రమే తెలుసుకొనటం జరుగుతుంది. అక్షరమాల లోని అక్షరాలనీ మీకు తెలిసినవే. అయినా అవనీ ఎప్పుడూ మీ మనసులలో పుండువు కదా! కాని,

మీరు ఎప్పుడు ఏ అక్షరాలను గుర్తు తెచ్చుకుంటారో అప్పుడు ఆ అక్షరాలు మీ మనసులలోకి వస్తాయి. ఈ విషయం కూడా అంతే. ఇది ఒక దృష్టికోణానికి సంబంధించిన విషయం. ఒకొక్కసారి అందరినీ చూస్తున్నప్పుడు కూడా, ఏ ఒక్కరి విషయమూ ఏమాత్రం దృష్టిలోకి రాదు. దృష్టి ఎప్పుడు ఎటువైపు మరలుతుందో చెపులేను” అన్నారు.

ఒకరోజు ఒక భక్తుడు అమ్మను యిలా ప్రశ్నించాడు: “అమ్మా! అవతార పురుషునికి, సాధకునికి గల తేడా ఏమిటి? సాధారణ ప్రజలు వారిని ఎలా గుర్తించగలరు?” అమ్మ కొంతసేపు మౌనం వహించారు. ఆ తర్వాత “అవతార పురుషులు సమయము, సందర్భము ఆసన్నమైన పరిస్థితిలో అప్రయత్నంగానే తమను గురించి తాము వెల్లడి పరచుకొనటం జరుగుతుంది. అలా జరుగకపోతే సామాన్య ప్రజలు వారిని గుర్తించే అవకాశమే వుండదు. సాధకులు తమ లక్ష్య సాధనకై నియమ బధ్య జీవితం

గడుపుతూ ఎంతో అప్రమత్తతతో సాధన కొనసాగిస్తుంటారు. అవతార పురుషులు ఎటువంటి నియమాలకూ బద్దులుకారు. వారు సర్వ స్ఫుతంతులు. అప్రయత్నంగా అతిసహజంగా, వారి అవతార కార్యకలాపాలు జరిగిపోతుంటాయి. బాగా వితర్వంచి తెలుసుకొనగల సామర్థ్యం వున్న జిజ్ఞాసువులు అవతార పురుషునికి, సాధకునికి గల వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించగలుగుతారు. కానీ సాధారణ ప్రజలు మాత్రం గుర్తించటం చాలా కష్టం” అన్నారు అమ్మ.

శ్రీ ఆనందమయి మాత తనను శరణు వేడిన ఎందరో ఆపన్నులను కష్టాల బాలనుండి కాపాడేవారు. రోగర్సులను తమ ఆశీస్తులతో రోగాల బాలనుండి విముక్తులను చేసి, ప్రాణదానం చేసేవారు. ఒకసారి అతులదత్తు అనే భక్తుని భార్య అమ్మ వద్దకువచ్చి జబ్బుతో బాధపడుతున్న తన జిడ్డును ఆశీర్వాంచమని, తమ యింటికి రమ్మని ఎంతగా ప్రాధీయపడినా అమ్మపలుకలేదు. ఆమె

భోలానాథ్ గాలితో మొరపెట్టుకుంది. “అంతగా ప్రార్థనుంటే ఒక్కసారి వెళ్లిరావచ్చు కదా!” అన్నారాయన. “ఏమి లాభం? అతడెట్లాగూ బ్రతకడు” అన్నారు అమ్మ. అయినా భోలానాథ్ గాలితో కలసి వెళ్లివచ్చారు. “నా దృష్టిలో మరణించినా, జీవించినా ఒకటే! ఒక్కసారి మరణించబోయే వ్యక్తి వద్దకు వెళ్లడం కూడా అవసరమే” అన్నారు అమ్మ. “ఒకసారి ఒక వ్యక్తి తీవ్ర వ్యాధిరస్తురాలై నడవలేని పరిస్థితిలో వున్న తన కుమారైను అమ్మ వద్దకు తెచ్చాడు. తన జాడ్నను కాపాడమని ఎంతగానో వేడుకొన్నాడు. ఆ సమయంలో అమ్మ వక్కలను పగలగిండుతున్నారు. ఒక వక్కను క్రింద కూర్చుని వున్న ఆ పాప వద్దకు విసిరేసి “దానిని తీసుకో” అన్నారు. అతికష్టంమీద ఆ అమ్మయి ఆ వక్కను అందుకున్నది. ఆ మరుసటి రోజు నుండే ఆమె ఆరోగ్యవంతురాలై వక్కగా నడవటం జిగించి.

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ ఎందరో రోగరస్తులకు అభయమిచ్చి ఆశీర్వంచి రోగ విముక్తులను చేశారు. కొందరు రోగరస్తులు అమ్మను ఆశ్రయించి తమ జబ్బు తగ్గించమని ప్రార్థించినప్పుడు అమ్మ ఏమీ మాట్లాడక హోనం వహించేవారు. అమ్మను మరీ మరీ వేడుకున్నప్పుడు అమ్మవారికి ఏదైనా నియమం విధించి పాటించమనేవారు. వారు ఆ నియమాన్ని సలగా పాటించలేకపోయేవారు. నియమ భంగం వాటిల్లాడంతో దాని ఫలితాన్ని గులంచి చెబుతూ అమ్మ, “జరగబోయేబి జరగక మానదు.

నేనెప్పుడూ చెబుతుంటాను ఏ విషయంలోనూ నన్ను బలవంత పెట్టపడ్డ అని, దాని వల్ల ప్రయోజనం ఏమీ వుండడని. నావల్ల జిలగేదేమైనా వుంటే అటువంటి సందర్భాలలో ఏ ప్రమేయము లేకుండానే అప్పయత్తుంగా అన్ని సమ్మంగా నెరవేరుతాయి” అని చెప్పేవారు. కొన్ని సంఘటనలను స్వయంగా చూసిన భక్తులు అమ్మను వ్యాధులు తగ్గించమని కోలకలు తీర్చమని ప్రార్థించినప్పటికీ ఒత్తిడి చేసేవారుకాదు. కొన్ని సందర్భాలలో అనారోగ్యం పాలైన వ్యక్తుల వద్దకు అమ్మ స్వయంగా వెళ్లి వాలని ఆశీర్వంచి వచ్చేవారు. వారు ఆరోగ్యవంతులయ్యేవారు.

ఒకరోజు ఆనందమయి అమ్మ ధానాకోడా జమీందారు గాలింటికి బయలుదేరారు. అమ్మ ఎక్కిస కారు బయలుదేలన సమయంలో ఒక గుఱ్ఱపు బండి నుండి ఒక భక్తుడు దిగాడు. అతడు ఎంతో దూరం నుండి అమ్మ దర్శనార్థం వచ్చాడు. అమ్మ కారులో వెళ్లపోవడం చూచి మరల వెంటనే గుఱ్ఱపు బండి ఎక్కి అమ్మ కారును అనుసరించవలసినటిగా బండివాడిని తొందరగా పెట్టసాగాడు. ఎలాగైనా అమ్మను దల్చించి నమస్కారించుకోవాలనితుడితేరాటం. ఆ కంగారులో కారు వేగాన్ని ఒక గుఱ్ఱపు బండి అందుకొనగలదా లేదా అన్న ఆలోచన కూడా అతడికి రాలేదు. అతని తపన అమ్మను దల్చించాలన్నదే. కారులో ప్రయాణిస్తున్న అమ్మ వున్నట్లుండి కారును ఆపమన్నారు. అమ్మ కారుతో పాటు గుఱ్ఱపు బండి కూడా ఆగించి. కారు బిగిన

అమ్మను గుఱ్ఱపు బండిలో వచ్చిన ఆ భక్తుడు తనిని తీరా దల్చించుకుని, అమ్మకు పాదాభవందనం చేసుకొని చరణధూళి స్వీకరించాడు. అతడు తన కోలక అలా సఫలీకృతమవడంతో ఎంతో ఆనందించాడు. ఈ విషయం గులంచి అమ్మ యిలా విపలించారు: “అతి వేగంగా నడిచే కారును ఒక గుఱ్ఱపు బండి అనుసరించటమే కాదు ఆశించిన లక్ష్మిన్ని అందుకోగలిగిందంటే అందుకు కారణం యేకార్గమైన మనస్సు. లక్ష్మింపై గులి, సాధించదలచిన విషయంపై పట్టుదల, శ్రీతి వున్నప్పుడు సర్వోభియాలతో లక్ష్మింపై గులిపెట్టి సకల శక్తులు ఒడ్డి మనసును ఏకార్గపలచి ముందుకు సాగటం జరుగుతుంది. ఆ తీవ్ర ప్రయత్నమే ఫలితాన్ని అందిస్తుంది. దేనిని సాధించాలన్నా ‘ఏకార్గత’ అన్నదే అతి ముఖ్యమైన అంశం”. ఇలా అమ్మ ఆయా సందర్భాలు, సంఘటనలనే ఉదాహరణతో చూపుతూ అది తేలిక మాటలతో పామరులకు కూడా ఆర్థమయ్యే లీతిలో వేదాంత సారాలు బోభించేవారు.

థాకా లో పారులచియా అనే ప్రాంతంలో వృద్ధుడు, సంపన్ముడు అయినా ‘రాయ్ బహాదూర్’ అనే వ్యక్తి వుండేవాడు. అతడు శ్రీ ఆనందమయి మాత గులంచి విని ఆమెను తన ఇంటికి ఆహ్వానించాడు. భక్తులతో కలిసి అమ్మ వెళ్లారు. అతని కుటుంబం చాలా పెద్దది. తమ గృహంలో కాళీపూజ చేయవలసించిగా అమ్మను ప్రార్థించాడు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ వాలి ఇంట్లో కాళీపూజ చేయగా, శ్రీ

సామిబూజా మాసపత్రిక

భోలానాథ్ గారు హవనాదులు చేసి అమ్మ చేసే పూజలో సహకరించారు.

రాయ్ బహదూర్ గాలికి తన స్వహస్తాలతో అమ్మను పూజించుకొనాలని వుండేచి. ఒకసారి తన కోటికను అమ్మతో వెల్లడించి దయతో తమ జంటికి రమ్మని ప్రార్థించాడు. అమ్మ అంగీకరించారు. రాయ్ బహదూర్ గారు తన కుటుంబ సభ్యులందరితో కలిసి అమ్మను తృప్తిగా పూజించుకొన్నారు. పూజానంతరం కుటుంబ సభ్యులందరూ అమ్మ చుట్టూ కూర్చున్నారు. అమ్మ వాలతో “మానవజన్మ అనేబి దైవాన్ని చేరుకొనటానికి ఉపయోగపడే ఒక వంతెన, ఒక వాహనం అని చెప్పవచ్చు. ఆ లక్ష్మిం వైపే మీ ప్రయాణం సాగాలి” అని చెప్పారు. ముఖ్యంగా పిల్లల నుద్దేశించి అమ్మ యిలా చెప్పారు: “చూడండి మీరంతా చిన్న పిల్లలు మీకు ఎంతో భవిష్యత్తు వున్నాయి. ముందు ముందు మీరు ఎన్నో జీవిత బాధ్యతలను మోయవలసి వుంటుంది. ఇప్పుడు మీకు ఎటువంటి సమస్యలు లేవు. నిర్విత్తింపవలసిన వ్యవహారాలు అనలు వుండవు. మీరు యిప్పుడు స్వేచ్ఛాజీవులు. పారశాలకు వెళ్లి చదువుకొనటం, ఆటపాటలలో గడపటం - ఇవే కదా మీ కార్యక్రమాలు. అయితే ఆటపాటలతో పాటు ప్రతిరోజు దైవ సంకీర్తనలో కొంత సమయం గడపాలి. ఎల్లప్పుడూ భగవన్నామం చేస్తూ వుండేందుకు, నిరంతర నామస్వరణ మీ మనసులో స్థిరపడటం కోసం ఈ వయసు నుండే మీ ప్రయత్నాన్ని ప్రారంభించాలి. నామస్వరణ ఒక అలవాటుగా

మార్పుకోవాలి. చిన్న వయస్యలో మొదలైన మంచి అలవాట్లు జీవితమంతా కొనసాగుతాయి. అంతేకాదు, ఈ రాత్రంతా మీ కుటుంబ సభ్యులందరూ సంకీర్తన చేయాలి” అని ఆదేశించారు అమ్మ. ఆ తెల్లవార్లు ఆ కుటుంబసభ్యులు, వారితోపాటు ఇరుగుపారుగువారు అంతా కలిసి నామసంకీర్తన చేశారు. వచ్చిన వారిలో ముసల్చానులు కూడా వున్నారు. అమ్మ ఆ ముస్లిం జనుల మధ్యకు వెళ్లి కూర్చొని కొంతసేపు అల్లా నామస్వరణ చేయించారు. కులమత భేదాలు లేక శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ సన్నిధిలో అందరూ తల్లి ఒడిలో బిడ్డల వలె కలిసి మెలసి అమ్మను సేవించుకొన్నారు.

అప్పటికి కొంతకాలంగా భక్తులు షాహ్-బాగ్ లో నిరంతర భగవన్నామ స్వరణ, సంకీర్తన ఆరంభించారు. అమ్మ రెండవసారి పారులచియా రాయ్ బహదూర్ గాలి జంటికి వెళ్లినప్పుడు అక్కడ మూడు రోజులు వుండటం జరిగించి. అమ్మ అక్కడకు వెళ్లిన రోజే అమ్మ దర్శనార్థం కులదాకాంత ముఖోపాధ్యాయ అనే భక్తుడు షాహ్-బాగ్ వచ్చాడు. అమ్మ లేరని తెలిసి ఎంతో బాధపడి అమ్మ దర్శనం అయ్యింతవరకు షాహ్-బాగ్ విడిచి వెళ్ళకూడదని, అంతవరకు మంచిసీరు కూడా ముట్టకూడదని నిర్ణయించుకొని మూడు రోజులు సంకీర్తనలో కాలం గడిపాడు. అతడు అమ్మను అంతకుముందు రెండుసార్లు దచ్చించాడు. మూడవసారి యిలా జరగటంతో అతని బాధ వర్జనాతీతం. నాల్గవ రోజు అమ్మ షాహ్-బాగ్ వచ్చారు. అతడు సంతోషంతో అమ్మను

దచ్చించుకుని నమస్కరించుకొని చరణధూళి స్తోకరించాడు. అమ్మ స్వహస్తాలతో అందించిన మంచిసీరు త్రాగి ధన్యదైనాడు కులదాకాంత ముఖోపాధ్యాయ. ఆ తర్వాత శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ అతని ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికై అతని చేత కొన్ని ప్రత్యేక సాధనలు చేయించారు. అమ్మ ఆశీస్పులతో ఎంతో నియమ నిష్పత్తితో తీవ్రసాధన కొనసాగించాడు కులదాకాంత ముఖోపాధ్యాయ. కొంతకాలం తర్వాత అతడు గృహ పరిత్యాగం చేసి ఆత్మమహాసిగా స్థిరపడ్డాడు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత భక్తులతో వాలి వాలి మానసిక పరిపక్వతను బట్టి సాధనలు చేయించేవారు .

కాళీపూజ సందర్భంగా అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం అమ్మ శరీరకొలతలను బట్టి తయారుచేసిన కాళీవిగ్రహాన్ని పూజానంతరం ఒక ప్రదేశంలో ప్రతిష్ఠించారు. ఆ విగ్రహానికి నిత్యపూజలు జరిగేందుకు కమలాకాంత అనే భక్తుని నియమించారు అమ్మ. ప్రతిరోజు అధవల పూలమాలతో కాళీమాతను అలంకరించుని చెప్పారు అమ్మ.

గురుప్రియా దేవి తండ్రి శశాంకబాబుకాళీమాతసన్నిధిలోగేతా పారాయణం చేసేవాడు. దుర్గా సప్తశతి చబివేదాడు. కొన్ని నెలల తర్వాత కాళీమాత పూజను శశాంకబాబుని చేయవలసించిగా అమ్మ చెప్పడంతో ఆయన కాళీమాతకు త్రికాలపూజ, గీత, సప్తశతి పరిశం, నిత్యమూ నియమ నిష్పత్తితో చేయసాగారు.

- సశేషం

చివ్వు సన్నిధానముల్య

జగద్రూపులు వేడుకలు !!

శీమతి టి. పద్మావతి

విష్ణు కల్యాణ వైభవోగమే!
లక్ష్మి కళ్యాణ వైభవోగమే!
భరద్వాజ కళ్యాణ వైభవోగమే!
మంగాదేవ కళ్యాణ వైభవోగమే!!

జొను ... మార్చి 6, 2023 వ తేదీన మన గురు దంపతులైన పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ, పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజుల కళ్యాణం గుమ్మిశంపాడు రామ సమీపంలోని 'శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ దివ్య సన్నిధానము' లో అత్యంత వైభవంగా, మహాద్యుతంగా, కన్నులపండుగగా జిలగించి.

మార్చి 4వ తేదీ సాయంత్రానికి పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి నిత్యసుత్సులై వెలుగొందుతున్న ఆ ప్రాంగణం అనేక రకాలైన విద్యుద్ధిష్టాలతో కళకళలాడింది. ఆ సువిశాలమైన ప్రాంగణానికి తగ్గట్టగా ఎంతో విశాలమైన కళ్యాణ వేబికను సర్వాంగ సుందరంగా తీల్చిద్దారు. కళ్యాణం చూడవచ్చినవారందరికి సూర్యభగవానుని తీక్షణతని తట్టుకోవడానికి కీలుగా పెద్ద పెద్ద గుడారాలు ఏర్పాటు చేశారు.

మరొకపక్క పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలివే విరచితమైన ర్ఘంథాల కోసంఅమల్చినశాల, సమాచారకేంద్రం, వేసవి దాహార్తుని తీర్చుకోవడానికిగాను నిమ్మకాయశీళ్ళు, పానకం, తరవాణి, మంచిశీళ్ళు సరఫరా చేసే వలివేంద్రాలు - ఒకటేమిటి రకరకాల కుటీరాలు ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. మరొకపక్క వధూవరులకు విడిబి ఏర్పాట్లూ అంగరంగ వైభవంగా జరిగాయి.

మార్చి 4వ తేదీ సాయంత్రానికి అనేకప్రాంతాలనించి గురుబంధువులు తరలి వచ్చారు. వారందరికి 'భక్తనివాన్' లో బన ఏర్పాటు చేయబడింది. పూజ్యశ్రీ భరద్వాజుల వారు, ఈ లోకకళ్యాణానికి కారకులైన వారి గురుదేవులు శ్రీసాయినాథుల వారు కూడా నాలుగవ తేదీ సాయంత్రానికి వారికి ఏర్పాటు చేసిన ప్రత్యేక నివాసానికి విచ్ఛోసారు. గురుబంధువులందరూ మర్మాడు జరగబోయే కళ్యాణానికి తగిన ఏర్పాట్ల కోసం తలొక సేవా చేస్తూ, హడావిడిగా అటూఇటూ తిరుగుతూంటే, ఆ సందడి చూడటానికి రెండుకళ్ళు చాలాలేదు. జగత్కుల్యాణం అంటే మాటలా !!

మామిడాకుల తోరణమ్మలు, మల్లెపువ్వుల పలమళమ్మలు, మంగళా వాద్యముల భ్రసులు నింగినంటేసు సంబరములు ముత్యాలముగ్గులూ, రత్నాల రంగవల్లులు,

అన్నట్లు, ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తూపుండగానే, పూజ్యశ్రీ అమ్మగాలికి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి మర్మాడు అంటే 5వ తేదీ సుప్రభాత సేవకి సమయం అయ్యంది. వారిని పూర్ణకలశంతో స్వాగతిస్తూ, బుత్తిక్కులు వేదమంత్రాలు పతస్తుండగా గురుకుటుంబం, గురుబంధువులందరూ కలసి వధువు అలమేళ్ళంగాంజికాదేవిని ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసిన విడిబిలో గృహప్రవేశం చేయించి, జయకారం చెప్పుకుని మంగళహరతినిచ్చి సేవించుకున్నారు. అదేవిధంగా వరుడు భరద్వాజగురుదేవులను వారికొరకై ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసిన నివాసం నించి పూర్ణకుంభంతో స్వాగతిస్తూ బుత్తిక్కులు వేదమంత్రగానం

సామిబాబా మండపమైక

చేస్తుండగా విడిబి గృహానికి ఆహ్వానించుకుని, సకలోపచారాలతో మంగళహరతినిచ్చారు. ఇక కళ్యాణానికి తరలిపచ్చిన వారందరూ అల్పహార ప్రసాదం తీసుకున్నాక పెళ్ళికొడుకుని, పెళ్ళికూతులని చేసే ఘట్టం మొదలైంచి.

ముందుగా గురుపుత్తులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు వినయపూర్వక సాగరతం పలుకుతుండగా, ఈ జగత్ కళ్యాణానికి కారకులైన అభిలాండకిటి బ్రహ్మండనాయకుడు శిలిడీ సాయినాధుడు కల్యాణ వేబిక నభిరోహించారు. తరవాత భక్తిపూర్వక ప్రణామాలతో శ్రీ ద్వారకనాథ్ గారు మహాత్ములనందరిని కల్యాణ వేబికపై సుఖాసీనులను గావించారు. వరుని తరపున శ్రీమతి లయరాగిత - ద్వారకనాథ్ గార్లు, వధువు తరపున శ్రీమతి వేదవతి - శ్రీకాంత్ గార్లు పుండి ఈ ఉత్సవం నిర్వహించారు. పురోహితులు వరుసగా పుణ్యాహివచనం, గణపతిపూజ, పూజ్యలీ అమ్మగాలి, పూజ్యలీ మాస్టరుగాలి పాదుకలకు నమక చమక సహిత పంచామృత అభిషేకం, అనంతరం శోడశోపచార పూజ జిలపించి, సాయినాధునికి, కాబోయే వధూవరులకు పట్టువస్తూలు సమర్పించి, మంగళహరతి చేశారు. అంతటితో 5వ తేదీ ఉదయం ఉత్సవాలు పూర్తయ్యాయి.

ఇక సాయంత్రం మంగళ వాద్యలు మారుమైగగా, వధూవరులిద్దరూ ఎదుర్కొలు కార్యక్రమానికి తరలి వచ్చారు. వాలిద్దరి తరపున గురుబంధువులు

సారె తీసుకుని వెంట వచ్చారు. వధువు వరుడి తరపువారు, పురోహితులు చెరొకపైపు చేలి, వాలి గొప్పతన్నాన్ని వేసోళ్ళ కొనియాడగా, ఒకలకొకరు ముందుకు అడుగులు వేయవలసినబిగా అర్థమొచ్చే గీతాన్ని శ్రీమతి వేదమ్మ, శ్రీమతి లయమ్మల బృందం ఆలపించారు.

పురోహితులు వధూవరులను సాక్షాత్తు లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపులుగా కీర్తిస్తూ, స్తుతిస్తూ లగ్నపత్రిక చదివారు. ఆవారాన్నసునుసలించి పోనకాలు యిచ్చిపుచ్చుకున్నారు. తదనంతరం కాబోయే దంపతులకు కళ్యాణం తిలకించడానికి వచ్చిన భక్తులకు ఆహ్లాదం కలిగించే లితిన 'శ్రీ నశిసీబ్రియ కూబిపూడి సృత్య నికేతన్' ఒంగోలు వారు 'శ్రీ శిలిడీ సాయి బిష్య చలితం' సృత్య రూపకం ప్రదర్శించారు. ఆ సృత్యరూపకం మహాద్యుతంగా పుండి పేశ్కులందరిని మహాదానందంలో ఓలలాడించించి. అందులో ప్రతి పొత్తుధారి చాలా సహజమైన అభినయాన్ని ప్రదర్శించారు. ముఖ్యంగా చావడి ఉత్సవం చూసిన వారందరికి అలనాటి శిలిడీలో చావడి పుత్సువం యిలాగే పుండి పుంటుంబి అన్న అనుభూతిని కలిగించించి. గురుబంధువుల హర్షధ్వానాల మధ్య ఈ వేడుక ముగిసించి. శ్రీ సద్గురు సాయినాథ సహిత ఆలివేలుమంగా భరద్వాజులకు మంగళహరతినిచ్చి విడిబికి సాగనంపారు.

మార్చి 2వ తేదీ ఉదయం అంగరంగ వైభవంగా జరగబోయే జగత్ కల్యాణాన్ని వీక్షించడానికి వేల సంబ్యలో భక్తులు కల్యాణ మండపానికి చేరుకున్నారు. శ్రీ ద్వారకనాథ్

జ్ఞానేశ్వర్ గారు భక్తిప్రపత్తులతో మహాత్ములని ఆహ్వానిస్తూండగా, భక్తులు ఒకొక్కరూ ఒకొక్కమహాత్ముని వేబికపైకి తోడ్ఱాని వచ్చారు. తరవాత లోకల్యాణ కారకులు సాయినాధులవారు పూలవాన కురుస్తుండగా కళ్యాణమండపానికి చేరుకున్నారు. తదుపరి జగన్నాధుడు, సాక్షాత్ నారాయణ స్వరూపులైన భరద్వాజ మహారాజ్ నుదుటన కల్యాణ తిలకధారణతో, బుగ్గన చుక్కతో, అక్కడకి చూడవచ్చిన వారందరిని అనురహించడానికి చిరునగవులు చింబిస్తూ పూలవానలు కులయగా తమ భక్తబృందం నామసంకీర్తన చేస్తుండగా కళ్యాణ మండపానికి విచ్చేసారు. వాలి వెనుకే జగదానందకాలణి, సాక్షాత్ లక్ష్మీస్వరూపిణి ఐన ఆలివేలుమంగమ్మ తల్లి నవ వధువు అలంకారంలో చూసీ చూడనట్లు తనభక్తులందరినీ చూసుకుంటూ, సన్నాయి వాద్యకారులు 'బంగారుబొమ్మ రావమ్మా'అంటూ కొనియాడుతుండగా కళ్యాణమండపానికి చేరుకున్నారు. ఇలా వాలిద్దరిని వేబిక మీద దర్శించుకున్న భక్తులందరూ అలోకిక ఆనందాన్ని పొందారు.

కల్యాణ వేడుకల్లో భాగంగా బ్రహ్మపీతాన్ని అలంకరించిన పురోహితులు పుణ్య దంపతులు ఆలివేలుమంగా భరద్వాజుల కల్యాణాన్ని అంకురార్పణతో మొదలుపెట్టి కంకణాలు, బాసికాలు ధరింపచేసారు. తెరసెల్లాను అమ్మవాలికి అయ్యవాలికి మధ్య కాకుండా, ఇది భగవత్ కళ్యాణం కనుక భక్తులకు, భగవంతునికి మధ్యలో ఉంచి "భక్తుడు మాయ

అనే తెరని అమ్మవాలి సహాయంతో తొలగించుకుంటే, అయ్యవారిని చేరపచ్చనని టీని భావం” అని వివలించారు.

అనంతరం నుముపూర్తంలో జీలకర్ర-బెల్లం వేడుక జరిపించారు. తరహాత సకల కల్యాణ గుణరాళి అలివేలుమంగమ్మ తల్లి కండసీమలో మంగళసూత్రధారణ చేశారు భరద్వాజ గురుదేవులు. బాబూ భజంతీలు మారుష్టాగాయి. కళ్యాణానికి విచ్చేసిన మహాత్ములు, దివిలోని దేవతలు సకల సృష్టి శుభాభందనలు తెలియచేయగా భక్తులందలి హృదయాలూ ఆనందంతో ఉప్పాంగాయి. తదనంతరం భక్తులు నామం చెప్పు ఏరిన జయ్యంతో అక్షతారీహణం మాలా పరివర్తనం జరిగింది. ఉత్సవంలో చివరగా కళ్యాణానికి ఎవరైతే కారకులయ్యారో ఆ సాయినాథునికి వధూవరులిద్దరూ శరణాగతి చెందటం, అంటే మన వైపు నించి బాబాకి అప్పగింతలు అనే కార్యక్రమం జరిగింది.

సూతన	వధూవరులకు,
సాయినాథునికి,	మహాత్ములకు
విందుభోజనం	నివేదించి,
మంగళహారతులిచ్చారు.	ఈ
జగత్కల్యాణాన్ని	చూడవచ్చిన
వారందరూ, సాక్షాత్ లక్ష్మీనారాయణ	
స్వరూపులైన గురుదంపతులను చూసి,	
ఏమి మా భాగ్యమని ఆనందస్తూ	
హృదయపూర్వకనమస్కారములల్పించి	
ప్రసాదాన్ని స్వీకరించి తలించారు.	

జై సాయి మాస్టర్!!

ఆచార్యుని అద్భుత బోధలు

09వ హేచ్ తరువాయి

పాపంలో కూడా భాగం సంక్రమిస్తుంది. అంతేగాక, మనకు అవతలివారిని విమల్యించటం అన్న దుర్గణం అలవాతై ఇంకా ఇంకా అవతలివారిని విమల్యిస్తూనే వుంటాం. దానివల్ల మనలో మనం మంచివారమన్న అహంభావం, అవతలివారు చెడ్డవారన్న అజప్రాయమూ ఇంకా ఇంకా బలపడుతూ పోతాయి. వాటిని తొలగించుకోవడం మరింత కష్టతరమౌతుంది. మనం ఇతరులను విమల్యించిన కొట్టి అవతలివారు ఊరుకోరు కదా! వారు కూడా మనలను విమల్యిస్తూనే వుంటారు. అందువల్ల అవతలివారూ, మనమూ నిరంతరం ఒకలనోకరం విమల్యించుకుంటూ ఈర్షాయ్యేషాలు పెంచుకుంటూ మనశ్శాంతి లేకుండా చేసుకుంటాం. ఇక టీనికి అంతెకడ్?

ఉత్తమమైన మానవ జన్మను ఎత్తి, ఇట్టి జన్మను ప్రసాదించిన భగవంతుని పట్ల కృతజ్ఞతతోనూ, భక్తిభావంతోనూ మెలుగుతూ ఆయనను స్మరించక ఇలా కాలాన్ని వృధా చేసుకోవడం వల్ల వచ్చే లాభమేమీ వుండదు. ఎన్ని యుగాలు గడిచినా మనుషుల మనస్తల్యాలు ఇలాగే వుంటాయి. మనలాగే క్రిందటి తరాలలో గూడా మంచివారూ, ఒకలనోకరు దూషించుకున్నవారూ కూడా వున్నారు. వారందరూ ఈనాడు ఏలి? కాలగర్జుంలో కలిసిపోయారు. ఏటి శాశ్వతం కాదు. అంతా నశించి పోయేవే. మనం చేసిన కర్మలను

బట్టి మనకు ముందు జన్మలు లభస్తాయి. అందుకని మహాత్ములు చెప్పిన సూక్తులను ఆచలిస్తూ, వారిని సేవిస్తూ వుండడం ఒక్కటే మనం చేయవలసినది. అప్పుడు మనకు ఇటువంటి పనికిమాలిన ఆలోచనలు రాకుండా, ఏది మనకు ఉత్తమ జన్మలను ప్రసాదిస్తుందో అట్టి స్వరణ జరుగుతుంది. అందుకని మనం చేయవలసినది మహాత్ములు చెప్పినవాటిని ఆచలించడానికి ప్రయత్నించడమే.” మాస్టరుగారు అతనికి యిలా వివలించి చివరగా ఇలా అన్నారు:

“ఇప్పుడు నేను చెప్పిన దానిని నువ్వు కూడా ఆలోచించు. నేను చెప్పినదానినే ఆచలించాలని నేనెప్పుడూ చెప్పను. నువ్వుకూడా ఆలోచించి ఇది సమంజసమైనదని సీకు కూడా అనిపిస్తే ఆచలించడానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడు సీ మనస్సు ఎంత ప్రశాంతంగా వుంటుందో సీవే అనుభవించగలవు. నేను చెప్పినది సీకు కష్టమనిపించినా నాకదే శేయస్వరమనిపిస్తుంది. కనుక నేను దానినే చెబుతాను. సీకష్టముంటే స్వీకరించు. సీకు నష్టకపోయినా నేనేమీ అనుకోను. నేను చెప్పినది సీకు నచ్చాలని ఎక్కుడున్నాబి?” అన్నారు.

ఇట్టి అమృతవాక్యులు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారీ మధురకంరంలోనుంచి నిరంతరం ప్రపణిస్తూనే వుండేవి. వాటిని స్వీకరించి ఆచలించినవారు ఎంతటి ధన్యులో!!

మార్కో చీవెన్ మహాస్థానుడు

శ్రీమతి సరోజనయ్య

(పీలికి మాస్టర్ గాలతో పలచయభాగ్యం కలిగిన నాడే వారి దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి వారి పాదాలు పట్టుకుని అనుస్యంగా వారినే ఆశ్రయించి ఎన్నో దివ్య దర్శనాలను పాంచిన తరువాత ఎన్నో అభీష్టాలు నెరవేలన ఘైనాన్ని మరియు మాస్టర్ గాల సమాధి ఘుట్టాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్టు అందిస్తున్నారు.)

మాస్టర్ గాలతో వెళ్లాం. కురువపురం మాడ్సెస్టర్ స్కూల్ లో ఎండ చెప్పులు లేకుండా నడుస్తున్నారే. మాస్టర్ గారూ నా చెప్పులేసుకోండి” అంటే “అహా వద్దమ్మా” అని అన్నారు. నేను కూడా మొండి దాన్నే. రెండు ఉపల్స్ పుంటే దాలి పాడుగునా ఉపల్స్ పరుచుకుంటూ వెళ్లాం. “ఎందుకమ్మా మీకు శ్రమ” అంటూ ఆయనాప్పుకోలేదు. “మీ కాళ్ళ కాల్చుంటే నాకు బాధగా లేదా? అంటే, “ఎందుకమ్మా అంత శ్రమ పడ్డారు” అని ఒప్పుకోలేదు. తప్పనిసరై ఇంక మానేశాం. అక్కడ చెట్ల కింద ఆగి వుపున్నాసం చెప్పారు. ఎంతో ఆనందంగా వుంది, అలా చెట్ల కింద కూర్చుని వింటుంటే. అక్కడ పాటో తీయించుకుండా మనిపించి మాస్టర్ గాలని అడిగితే వచ్చి నిల్చున్నారు. పైన తుండుగుడ్డ, అడ్డ పంచ, ఆ యాత్ర జ్ఞాపకంగా ఏదిల పరుచుకున్నాం. అక్కడైంచి నర్సీబావాడి వెళ్లాం. ఆ తర్వాత మహానంది. అట్లా అట్లా తిలిగి ఒంగోలు చేరుకున్నాం. అట్లా

మాస్టర్ గాలతో చేసిన మా యాత్రను నేను జీవితంలో మరిచిపోలేను. ఇప్పుడు కూడా రాత్రి పూట నిద్ర పట్టకపోతే ఇవన్నీ తలచుకుంటూ, అట్లా మానసికంగా ఆ ప్రదేశాలన్ని తిలిగి వస్తుంటాను. ఈ వయసులో శరీరం పోలేదుగా.

ఒకసాి మాటల సందర్భంలో మాస్టర్ గాలకి బూడిద గుమ్మడి కాయ దీసెలంటే భలే ఇప్పమని తెలిసి, చాలాసార్లు మా దొడ్లో కాచిన గుమ్మడి కాయలు తీస్కెళ్ళి ఇస్తుండే దాన్ని. “తరుచుగా తింటే నడుములు పట్టుకుంటాయి” అని అన్నారు నవ్వుతూ.

1989 ఏప్రిల్ పదకొండవ తారీకున సాయంత్రం 6 గంటలకు మాస్టర్ గాలంటి కెళ్ళాను. మాస్టర్ గారు లోపలనుండి బయటకు వచ్చి, “ఎమ్మా బాగున్నావా?” అన్నారు. “బాగున్నానడి.” మీరేంటండి అలాగున్నారు?” అని అడిగాను అస్సుస్తుతగా వున్నట్లు కన్నిస్తే. “నాకు ఒంటో బాధగా వుందమ్మా, ఇదంతా పట్టేసినట్లున్నది (గొంతు దగ్గర చూపిస్తూ) చిక్క పట్టినట్లు

వున్నదమ్మా, అందువల్ల నాకు బాధగా వుంది. మీరు మంబిరం దగ్గరకెళ్ళి సుబ్బలక్షమ్మగాలతో డాక్టర్ గాలని పంపమని చెప్పండి. ఆమె గనుక డాక్టర్ గాలకి చెప్పకపోతే అప్పుడు నేను వుపున్యాసానికి వస్తాను” అని చెప్పారు. నేను, సరోజనమ్మగారు కలిసి మంబిరానికి వచ్చాము. సుబ్బలక్షమ్మ గాలతో ఈ మాట చెప్పాము. ఆమె “డాక్టర్ గారెళ్లారు” అని అన్నారు. మంబిరంలో వుపున్యసించడానికి ఆ రోజు మాస్టర్ గారు రాలేదు.. కానేపు కూర్చుని దాదాపు తొమ్మిది గంటలకి ఇంటికొచ్చి, “అయ్యా! మాస్టర్ గాలకి బాగా లేదు. రెండు కొబ్బరి బోండాలు కొట్టి తీసుకు వెళ్డాము” అని, మాస్టర్ గాలంటికి తీసుకెళ్లాను. మాస్టర్ గారు పడుకుని వున్నారు “తర్వాత తాగుతాను. అక్కడ పెట్టండి” అని, “అమ్మా! దేపట్టించి జనాలు చాలా మంబి వస్తారు. అక్కలోటి స్వామి వారి పాదుకలు వచ్చి వున్నాయి. కదా! రేపు ప్రాద్యున ఊరేగింపు వుంటుంది. హరతిచ్చుకో. ఆ తర్వాత చాలా మంబి జనాలోస్తారు. నేవచేసుకో, స్వామి మీ ఇంటి కొస్తారు” అని చెప్పారు. చెప్పంటే

నాకెందుకో చాలా దుఃఖం వచ్చింది. అది ఆనందమో, దుఃఖమో తేలీదు. సరేనని ఇంటి కొచ్చేశాం. మరుసటి రోజు అంటే ఏప్రియల్ 12వ తేదీ పొద్దున్నే మాస్టరుగాలకి బాగాలేదు కదా! చూసివద్దామని వాలింటికెళ్ళాను. ఆయన పడుకొని వున్నారు. అయోధ్య గారు అమ్మ గారు ముగ్గురూ మాట్లాడుకుంటున్న సమయంలో వచ్చాను. “మాస్టరండి బాగున్నారా?” అని వాలిని అడిగితే, ఆయన నావైపు వెనక్కి తిలిగి చూసే సరికి నాకు ఒక అపురూపమైన అనుభవం కలిగింది. కృష్ణ దర్శనం అయిందండి. కృష్ణిగా, బాల కృష్ణనిగా దర్శన మిచ్చారు. అభ్య ఎంత చక్కగా ఎంత అందంగా వున్నారండి అని అడిగితే, ఇప్పుడు చాలా బాగున్నానమ్మా అని ఆశీర్వాంచారు. ఇక వెళ్లామని రాబోతుంటే, “అమ్మ, అక్కల్ కోట స్వామి పాదుకలు వచ్చాయి. పూరేగింపు వుంటుంది. హోరతిచ్చుకో పామ్మా. సేవలు చేసుకోమ్మా” అన్నారు మాస్టరుగారు.. నేను ఇంటి కెళ్ళగానే పూరేగింపు మా ఇంటి దగ్గర కొచ్చినప్పుడు కొబ్బిలికాయ కొట్టి హోరతిచ్చుకున్న తరువాత, సుబ్బిలక్కమ్ముగారుండి మంచిరం డాకా రమ్మనమంటే వెళ్లాను. వాకిట్లో కెళ్ళి హోరతి ఇవ్వడానికి ఇంత పెద్ద కర్మారం ముద్ద వెల్లించి ధని దగ్గర హోరతి ఇవ్వాలని వెల్లిన్నే చప్పున అలపోయింది. అలా అది ఆలపోయేసరికి ఆమె నావైపు చూస్తా “గాలిలే. మీకు పూరికినే అనుమానం” అన్నారు. మంచిరం నుంచి మేమింటికొచ్చేసినికి, మాస్టరుగాలకి బాగాలేక అయోధ్యగారు ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళారని తెలిసి,

హోస్పిటల్ కి పరుగెత్తాను. అప్పటికే అంతా అయిపోయింది. అప్పటికే అక్కడ వున్న వారందఱ పరిస్థితి హృదయ విదారకంగా వున్నది. ఆ తర్వాత ఈ వార్త చెప్పటానికి నన్ను అమ్మగాల దగ్గరకు పంపారు. అమ్మగాల దగ్గర కెళ్ళాను. అమ్మగారు నన్ను చూసి, “ఏమ్మా హోస్పిటల్ కెళ్ళిచ్చావా?” అన్నారు. “అపునమ్మా నేనక్కడ్డించే వస్తున్నాను” అన్నానో లేదో, “మాస్టరుగాలకి బెండ్ ఇచ్చారా? సెలైన్ పెడ్డున్నారా? వారు మాట్లాడ్చున్నారా? అస్త్రి బాగా చూసాచ్చావా?” అని ఒకదాని వెంట ఒకటి వరుసగా ప్రశ్నలు అడుగుతూనే వున్నారు. నాకెం చెప్పాలో తెలియక ఒణికి పోతున్నాను. అప్పుడు అమ్మగారు. “ఏంటి ఇలా వున్నారు?” అని నన్ను పట్టుకుని కౌగలించుకుని నా హృదయంపై తల ఆనించారు చప్పున ఏ మాట్లా లేకుండా! స్పుహా తప్పిందో, లేక ధ్యానమే చేసుకుంటున్నారో నాక్కేతే తేలీదు. నేను చాలాసేపు “అమ్మగారు, మీరు దైర్యం తెచ్చుకోవాలి. సుబ్బిలక్కమ్ముగారు చెప్పుమన్నారు. మీరు దైర్యంగా వుండాలి. అయోధ్యగారు చెప్పుమన్నారు. మీరు దైర్యంగా వుండాలిసిన సమయం” అని నాలుగైదు సార్లు మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పాను. ఇంతలో మాస్టర్ గాలిని వాన్ లో తీసుకొని వచ్చారు. ఆయన ఎప్పుడూ ఎక్కడ కూర్చుంటారో అక్కడే పడుకోబెట్టారు. అప్పుడు నా నోటితో చెప్పలేక “అమ్మగారు ఆర్థం అయిందామ్మా” అని పదే పదే అడిగాను. అప్పటికి ఆమె కళ్ళు తెరచి “గురుదేవ” అని తిలిగి స్పుహా తప్పిపడిపోయారు.

ఆ తర్వాత నుంచి ఒకటే జనం..... జనం జనం... మాస్టరు గారు సమాధి

అయిన వార్త కాల్చుచూలా వూరంతా తెలిసి ఒకటే ప్రవాహం, జన ప్రవాహం. మా ఇల్లు మాస్టారు గాలింటి కెళ్ళ దోవలోనే వుంబి. బీభ బీధంతా జనంతి నిండిపోయింది. చాలామంది చోటు లేక మా ఇంట్లో కొచ్చి కూర్చున్నారు. జనం తండ్రిపే తండ్రాలుగా వస్తునే వున్నారు. ఎండూకాలం. అందరూ వచ్చి మంచి సీళ్ళు అడుగుతుంటే మేం ఇస్తుంటే “చేతవైనంత సేవ చేసుకోమ్మా” అన్న మాట గుర్తొచ్చి అప్పుడు ఏడ్చాను. “రేపు నువ్వు సేవ చేసుకో. చాలా మంది జనాలోస్తారు” అన్న మీ మాటలకు అర్థం ఇదా? అప్పుడు దుఃఖపడ్డాను..

ఆ మర్మాడు అంటే ఏప్రియల్ 13 వ తేదీ మధ్యహన్మాం ఆయన అంతిమ యాత్ర మొదలైంది. “ద్వారకామాయి” అంటే మాస్టరుగారున్న యింటి నుండి పెద్ద పూరేగింపు బయల్దేలింది. అప్పుడు పూరేగింపు మా యింటి దగ్గరకు వస్తే ఆయనకు హోరతిచ్చుకున్నాను కడపాలిగా. ఆ తర్వాత నేను మాస్టరుగాలని సమాధి చేసే స్థలం దగ్గర కెళ్ళి వాలిని సమాధి చేసే వరకు అక్కడే కూర్చున్నాను. ఆ తర్వాత మాస్టర్ గారు రెండు మూడు సార్లు కలలో కన్పించారు. కన్పిస్తే “ఇదేమిటి మాస్టరుగారు ఇలా వెళ్ళిపోయారు” అంటే “అంతా దైవ నిర్ణయం అమ్మ, బాబా నిర్ణయం” అని అన్నారు.

మేం ఇప్పటికీ ఆయన చెప్పిన మార్గంలోనే నడుస్తున్నాం. ‘గురుచలతత్తు’ - ‘సాయి చలతత్తు’ పారాయణ చేసున్నానే వున్నాము. ఆయన ప్రాసిన అన్ని పుస్తకాలు చదువుతున్నాము. మాకు భగవంతుడు, గురువు, దైవం అన్ని ఆయనే!

(గత సంచిక తరువాయి)

మంకుందరు భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

డిల్స్

ఆసందర్భ పరశురామ డిల్స్ (అంధేరీ) 1917లో స్విరమైన ఉద్ఘోగము లేక బాధపడుతూండేవాడు. అతడికరోజు, “బాబా, నాకు స్విరమైన ఉద్ఘోగమైనే నా మొదటి నెల జీతంతో నేను శిలాంచి దల్చించి మీకు దక్షిణ సమర్పిస్తాను” అని మొక్కకున్నాడు. కొబ్బికాలంలో అతనికి నెలకు ₹35/-లు జీతంమీద ఒక స్విరమైన పుద్ఘోగం వచ్చింది. అనుకున్న ప్రకారమే అతడు మొదటి నెల జీతంతో ₹20/-లు బస్ చాల్లలకు, మిగిలిన ₹15/-లు పై ఖర్చులకు కేటాయించుకొని శిలాంచి బయల్దేరాలనుకున్నాడు. సలగ్గ సమయానికి స్థానిక పారశాలలో హెడ్ మాస్టర్ గా పనిచేయుచున్న బేంటే గూడ సకుటుంబంగా అతనికి ప్రయాణంలో తోడయ్యాడు.

అందరూ శిలాంచి చేలన సమయంలో బాబా లెండీకి వెళ్తున్నారు. ఈ భక్తులు తమ సామానులు భిక్షిత్త వాడాలో పెట్టుకొని వచ్చి బాబాకు నమస్కరించుకున్నారు. తర్వాత అందరూ స్నానాలు పూర్తిచేసుకొని మరలా ఆయన దర్శనానికి ద్వారకామాయికి వెళ్తారు. ఆ సన్నివేశాన్ని డిల్స్ ఇలా వర్ణించాడు :“ఆ సమయంలో భక్తులెందరో మశీదు నిండుగా కూర్చుని వుండడం వలన మా బృందమంతా ఒక ప్రక్కగా నిల్చాని బాబా దర్శార్ ను తిలకిస్తున్నాము. ఆ సమయంలో శ్రీమాన్ బూటీ పాగాకు నలచి చిలిమ్ గొట్టంలో వేసి వెలిగించి బాబాకు అందించాడు. బాబా దానినందుకుని పాగ పీలుస్తూ నాకేసి చూసి, ఆ వెంటనే ఆ చిలిం నాకంబించ జూచారు. నేను వయస్సులో చిన్నవాళ్ళపటం వలన వెనకాడుతూ, ‘నేను వయసులో మరి చిన్నవాళ్ళి. నాకు పాగత్తుగే అభ్యసంకూడా లేదు’ అన్నాను. అప్పుడు బాబా ఆ చిలిం యింకింకలికిచ్చారు.

భక్తులందరూ ఒకలి తర్వాత ఒకరు ఆ చిలిం పీలుస్తున్నారు. ఇంతలో బాబా నాకేసి చూచి ₹10/-లు దక్షిణ కోరారు. నేను వెంటనే వాడాకు వెళ్ళి ₹10/-లు తెచ్చి వారికి సమర్పించాను. ఆయన బేంటే సుండి గూడ దక్షిణ కోలితీసుకున్నారు. నా సోదలి అచ్చటిప్పిల మధ్యలో కూర్చీనుంటే ఆమెను గూడ దక్షిణ అడిగితీసుకున్నారు. అటు తర్వాత మరలా బాబా నావైపు చూచి దక్షిణ కోరారు. నేను మరలా వాడా నుండి ₹10/-లు తెచ్చి వారికి సమర్పించాను. చివరకు నేను బాబాకు ఎంత దక్షిణ సమర్పించానో లెక్కచూచుకొంటే మా తిరుగు ప్రయాణానికి డబ్బు తరుగయ్యేలాగా వున్నది. నేను శిలాంచి దల్చించటం అదే ప్రథమం గనుక, ఆ పైకం అప్పు తీసుకోడానికి అక్కడ నాకెవరూ తెలియదు. బేంటేగాలని అడిగితే ఆయన తమతో అదనంగా పైకమేమీ తేలేదసీ, సాయికి మొక్కకున్న పైకం నుండే తమ ఖర్చులకు చాలినంత మాత్రం తెచ్చుకున్నామని చెప్పాడు. మేమంతా ఆందింజన పడుతుంటే, మాతో కూడ వచ్చిన ఒక వృద్ధురాలు, “సాయి పాద సన్నిధికి వచ్చాక గూడ యిలా కంగారు పడతారేమి? మీపట్ల ఎంతో అనుగ్రహం వుండబట్టే బాబా మీ దగ్గర దక్షిణ అడిగి తీసుకున్నారు. అదే మావద్ద నుండి మాడండి, ఒక్క పైసా అయినా స్వీకరించలేదు. కనుక మీ అందలసీ ఆయనే ఇల్లు చేరుస్తారు, భయింలేదు. అంతగా అవసరమైతే ఆ పైకం నేనే యిస్తాను, మీకు పీలుస్తుప్పుడు తిలిగి యిచ్చేద్దరుగాని” అన్నది.

రాత్రి భోజనమయ్యాక బాబా చతు చామరాలు, నెమలి కన్నల కుంచెలతో చావడికి బయల్దేరారు. అదంతా మాస్తుంటే నాకు గూడ చామరం చేతబట్టి బాబాకు విసరాలనిపించిది. అయినా నేను కొత్తవాళ్ళి గనుక మరొకల చేతిలోంచి అది తీసుకొనడానికి కొంచెం వెనుకాడాను. కాని చిత్రం! ఆ క్షణంలో చామరంతో బాబాకు పీస్తున్న వ్యక్తి తనకై తానే ఆ చామరం

నాకిచ్చాడు. నేను సంతోషంగా సాయినేవ చేసుకున్నాను.

అప్పటి నుండి అన్నా సాహెబ్ దభోల్సర్, పురందరే మొం వారితో కలసి అప్పుడప్పుడు నేను గూడ శిలిందస్తూండేవాడిని. బాబా మహోసమాధి చెందడానికి ముందటిరోజు, అక్టోబర్ 14, 1918 నాటి రాత్రి నా సోదరికి నేను శిలింది నుండి ఊచి ప్రసాదం మాత్రమే తీసుకొచ్చినట్లు, బాబా పాడతీర్థం తీసుకురానట్లు స్ఫుర్తి వచ్చింది. ఆ కలలోనే ఆమె అందుకు నన్ను కేకలువేస్తున్నది. ఆ మరురోజే బాబా మహోసమాధి చెంబినట్లు మాకు వార్త అందింది. ఇక నుండి బాబా పాడతీర్థం మాకు లభించబోదని బాబా మాకు ముందుగానే దృష్టింతమిచ్చారు.

విఠల్ యశ్వంత్ దేశ్ పాండే

బొంబాయి (దాదర్)లో నివసిస్తున్న యశ్వంత్ దేశ్ పాండే (సుమారు 80సం||లు) యిలా చెప్పాడు: “ఒకప్పుడు మా తాత (మా అమృగాల తండ్రి) గారికి కళ్ళ జబ్బు చేసింది. ఎంతమంది చికిత్సలు చేసినా, క్రమంగా వ్యాధి ముబిల దృష్టి పూర్తిగా లోపించింది. ఆ రోజులలో శ్రీ గోవిందరావు బాలక్ రామ్ మాన్సర్ అను గొప్ప సాయి భక్తుడు వంటలగా బాంధ్రాలో నివసిస్తుండేవాడు. ఎందరో తమ బాధలు నివారించుకోడానికి అతనిని దర్శిస్తుండేవారు. మేమాయన పద్ధకు వెళితే, శిలిందో సాయిబాబాను దర్శించమని చెప్పాడు. నేను మా తాతను తీసుకొని 1916లో శిలిందో మశీదు చేరగానే, బాబా మాకేసిచూచి నవ్వుతూ రు16/- లు దక్కిణ కింరారు. అప్పుడు మాదగ్గర అంత డబ్బు లేదు. నేను రు10/- ల నోటు యవ్వబోతే, బాబా అడ్డంగా తలవూపి, రు16/- లు యివ్వాలని పట్టుబట్టారు. మా తాతను మశీదు ముంగిట ఖాళీ స్థలంలో కూర్చోబెట్టి, నేను రు10/లు నోటు చిల్లర మార్కానికి వెళ్ళాను.

ఆ రోజులలో అక్కడ ఒక చిన్నవీధి, దానికి అవతల గోడ వుండేది. నా దగ్గర మొత్తం రెండు పదిరూపాయల నోట్లున్నాయి. మా తాతతో చెప్పి, చిల్లర కోసం బయటకు వెళ్ళి ప్రతి అంగడికి తిలగాను. కాని ఎవరూ చిల్లర యివ్వలేదు. నేను పూర్తిగా అలసిపోయాను. నాకు దుఃఖం పార్చుకొస్తున్నది. చిల్లర దొరక్కపోతే బాబాకు దక్కిణ సమల్చించేదెలా? నేను నిస్సపోయుడైనై కన్నిరు రోడ్డు ప్రక్కన నుంచున్నాను. ఇంతలో ధోవతి, కోటు, తలపాగా, నుదుట

గంధమూ ధలించిన ఒక పెద్దమనిషి నాచెంతకొచ్చి పీపుత్టి, నా దుఃఖానికి కారణమడిగారు. నేను చెప్పగానే ఆయన తమ జేబులోంచి పది రూపాయినాణాలు నా చేతిలో వేసాడు. నేను నోటు వాలకిచ్చి పరుగున మశీదుచేల రు16/-లు బాబా చేతిలో వుంచాను. ఆయన, ‘భయపడకు, భగవంతుడు మేలుచేస్తాడు. నీవు పచ్చిన పనెప్పుడో పూర్తయింది. మీలక వెళ్ళవచ్చ’ అన్నారు. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. మేమెందుకు కొచ్చాయో ఆయన అడగనూలేదు, మేము చెప్పునూ లేదు. నాకేమీ అర్థంగాక చూస్తుంటే వారు మరలా అలానే అన్నారు.

నేను బాబాకు నమస్కరించి మశీదు మెట్లు బిగేసలికి, ఆ ముంగిట్లో మా తాత ఎక్కడా కనిపించలేదు. నాకు చెప్పలేనంత భయమేసింది. కణ్ణలేని ఆయన ఎటు వెళ్ళడి, ఆయన కేమోతుందోనన్న కంగారుతో అన్ని దిక్కులకూ పరుగులు తీసాను. ఆయనక్కడా కన్నించక పాశోయేసలికి ఆయన ఏమైపాశోయడినన్న భయంతో ఒకవోటు నిలబడి పెద్దగా ఏడుస్తున్నాను. కొచ్చి సేపట్లో అంతకుముందు చిల్లరిచ్చిన పెద్దమనిషే నాదగ్గలకి వచ్చి విచారించి, “ఎడవకు, భయంలేదు, మీ తాతను చూపిస్తారా” అంటూ నాచేతులు పట్టుకొని గబగబా వాడావద్దకు తీసుకెళ్ళాడు. ఆయన వేగంగా నడుస్తుంటే నేను ఆయనతో కూడా పరుగెత్తువలసి వచ్చింది. మా తాత రోడ్డు ప్రక్కన ఒకవోటు కూర్చోని చెరుకుముక్క నముల్లున్నాడు. నేను పట్టరాని కోపంతో, ‘నువ్వుక్కడివే బయటకెందుకొచ్చావ్?’ ఎక్కడయినా ఏదైనా తగిలి నీవు పడిపాశేతే ఎంత ప్రమాదం? నీకోసం వెతకలేక చచ్చాను. ఏమైపాశోయో తెలియదు!’ అన్నాను. మా తాత నాకేసి చూసి నవ్వుతూ నాచేయి పట్టుకుని, తనకు దగ్గరగా కూర్చోబెట్టుకొని, ‘చిన్నా! నీవు చిల్లరకోసం వెళ్ళగానే కొచ్చి క్షణాల తర్వాత అకస్యాత్తుగా నాకణ్ణ కన్నించనారంభంచాయి. నేను నీకోసం కొచ్చినేపు వేచిచూచి, నీకోసం వెతికినట్లు వుంటుంది, గ్రామం చూచినట్లు వుంటుందని బయటకొచ్చాను. నీవు కన్నిస్తావనే యిక్కడ కూర్చున్నాను. మరలా మశీదుకే వెళ్డామనుకుంటుండగా నువ్వే వెళ్చావు!’ అన్నాడు. నా ఆశ్చర్యానికి మేరలేదు. బాబా అన్నమాటలప్పుడు ఆర్థమయ్యాయి. మేమిద్దరమూ యిల్లుచేలి, జిలగినదంతా చెప్పేసలికి అందరూ ఆశ్చర్యపాశోయారు. ఈ వింత చూడవచ్చే వాళ్ళతో కొచ్చిరోజులపాటు మాయల్లంతా సందడిగా వుండేబి.”

అతడు చూచినప్పుడు బాబా రూపం ఎలా పున్నదని అడిగితే యశ్వంత్ దేశ్ పాండే యిలా చెప్పాడు : “ఆయన

ఆజానుబాహువు అంటే ఆయన చేతులు పొడవుగా మోకాళ్ళవరకూ వున్నాయి. ఆయన శలీరచ్చాయ ఎంతో కాంతివంతంగా వున్నది. ఆయన హింబీలోనూ, మరాలీలోనూ మాట్లాడారు. తులమిన ఎండుకొబ్బరి, కలకండ కలిపిన ప్రసాదము, ఊచీ భక్తులకిస్తున్నారు. ఎప్పుడూ ఆయన సన్నిధిలో పాతిక, లేక ముపైమంచి భక్తులుండేవారు. ఆయన భక్తునికి సెలవిచ్చేప్పుడు సామాన్యంగా వురుషులకు మాత్రమే నొసట విభూతి పెట్టి, తలమీద చేయి పెట్టి ఆశీర్వదించేవారు. ఆరతి సమయంలో ఆయన ముఖం ఒక వింతైన బిష్ణవర్షసుతో వెలిగిపోయేది. మశీదు ముంగిట్లో భక్తుల మధ్య చక్కగా అలంకరించిన ‘శ్యామ సుందర్’ అనే గుఱ్ఱం నిశ్శలంగా నిలబడేది. ఆరతి ఆయ్యాక ఆ గుఱ్ఱం తన ముందు కాళ్ళవంచి తన నొసటితో నేలను తాకి సమస్యలంచేబి.

బాబా దగ్గర సెలవు తీసుకోనిదే ఎవరూ శిలడీ విడిచి వెళ్ళేవారుకాదు. ఒకసారి మాత్రం తొందరలో నేను బాబా అనుమతితీసుకోకుండా శంకర్మణించే అనేభక్తునికారులో దామోదర్ రాస్నేతో కలసి బయల్దేరాను. అహ్మాద్ నగర్ దగ్గర వేగంగా పోతున్న మా కారు ఒక వ్యక్తిని గుద్దేసించి. అతడు స్పుహాతప్పి పడిపోయాడు. భయంతో మాకేం చేయాలో పాలు పోలేదు. అప్పుడు రాస్నే, అతని నొసట కొంచెం బాబా ఊచీ అభ్యి, కొంచెం అతని నోట్లో వేసి, కొంచెం గుండెలకు, పొట్టకూ రాసాడు. కొభ్యు సేపయ్యాక అతడికి స్పుహావచ్చించి గాని, అతని కాలు మాత్రం విలిగిపోయింది. వెంటనే అతనిని దగ్గర్లోని ఆస్పుత్తిలో చేర్చాము. వెంటనే అతనిని రక్షించమని కోరడానికి బాబా వద్దకు రాస్నే, షిండేలు తిలిగి వెళ్ళారు, నేను అహ్మాద్ నగర్ నుండి యింటికి వెళ్ళిపోవడానికి గూడా బాబా అనుమతి కోరమని చెప్పాను. తర్వాత అతడు త్వరలో కోలుకున్నాడు.

బాబా మహాసమాధి చెందాక గూడా వారి కృప నాకు అనుభవమౌతునే వున్నది. అన్నింటిలోకి ముఖ్యమైనది 19గిలో అనంత హతుర్దశినాడు జిలగినది. కాశాయము, రుద్రాక్షలు ధలించిన ఒక సన్యాసి మాయింటి ఎదుటకొచ్చి ‘నాకు కొంచెం టీ కావాలి, యిస్తారా?’ అని హింబీలో అడిగారు. నేను వారిని లోపలికి పిలిచి కూర్చోబెట్టి, ‘చెక్కరవేసిన పాలిమృంటారా’ అని అడిగితే ఇవ్వమన్నారు. ఇంట్లోనుంచి పాలు తీసుకొచ్చి యిచ్చేదాకా ఆయనమౌనంగా కూర్చున్నారు. వారికేసి చూచేసికి ఆయనకు బదులు

సాయిబాబా కూర్చొని వున్నారు. నేను పట్టలేని ఆనందము - ఆశ్చర్యాలతో నమస్కరించుకున్నాను గాని నానోటి మాట రాలేదు. నన్ను చూచి యింట్లో వారంతా ఆయనకు నమస్కరం చేసుకున్నారు. ఇంతలో వారు పాలుత్తాగి అకస్యాత్తుగా లేచి బయటకు వెళ్ళిపోయారు. వారు తిలిగి పస్తారేమోని ఒక్క నిమిషం చూచాను. రాకపోయేసికి నేను బయటకు వెళ్ళి చూచాను. ఆయనెక్కడా కనబడలేదు. పొరుగువారిని విచారిస్తే అలాంటి వ్యక్తిని వారు చూడనేలేదన్నారు. ఇలా ఎస్ని జిలగాయో! గత 33 సం॥లుగా మేమెప్పుడూ డాక్టరు వద్దకు వెళ్ళడమే లేదు; ఎటువంటి వ్యాధియైనా విభూతితో తృటిలో తగ్గిపోవలిందే.”

- సశేషం

కొత్త యుగానికి కొత్త మతం

05వ పేజీ తరువాయి

ఈనాడు చేస్తూ పూర్ణపురుషుని గుర్తించి నేవించడమనే మరొక ధర్మాన్ని మనకు చూపుతున్నారు. సాయి బోధించిన యి పరమ సత్యాలను ఆకళింపు చేసుకొంటే సాయి పేరట గురుత్వం సంపాదించుకొందామన్న కొందరు భక్తుల వైఖల కేవలం బాల్యచేప్పగా తోచక మానదు. మన వ్యక్తిత్వాలనే మట్టివిరుపోలను శ్రీసాయిలీలా శ్రవణ-మననమనే మహా సాగరంలో వీలీనం చేయవలసిన తరుణమెచ్చింది. అప్పటికిగాని నిజమైన భగవతారాధన పరిపూర్ణ చెందదు. వ్యక్తి ప్రాధాన్యం గల నేటి లీతులన్నీ వెనుకటి వాటి వలెనే కాలగతిలో కలిగిపోతాయి. ప్రకృతి ధర్మంలా శాశ్వతంగా ఆధ్యాత్మ జీవితాన్ని శాసించగలవు సాయి ధర్మసూత్రాలు. మనకొకవంక యి సూత్రం దొలికించి. మరొకవంక మన మేమాత్రం చైతన్యపంతులమైనా సర్వ రూపాలూ, యావధిశ్వమూ తమ రూపమేనని అపూర్వమైన లీతిన సామాన్యాలకు సైతం అనుభవమిచ్చిన అభ్యర్థియమూల్న దొలికారు. మహాసమాధి అనంతరం గూడ అవసరమైనపుడు భోతికంగా గూడ మన ఎదుట నుండగల మహాశీయ మూల్న యాయన. ఆయన జీవితమే ఈ సూత్ర సిద్ధాంతానికి తార్యాణం. ఇంకేమి కావాలి? బోధించాలి?

ధ్వనికథామాటు

అనుభ్వవందశము

శ్రీ జగదీష్ మురారి, ఆధ్యాత్మిక

నేను డిగ్రీ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నప్పుడు మా స్నేహితులు కొండలతో కలసి మొట్టమొదటిసాంగా ఒంగోలు, లాయరు పేటలోని సాయబా గుడికి వెళ్లాను. నేను గుడిలో ప్రవేశించేసలకి పల్లకి సేవ జరుగుతోంది. ‘బిగంబరా, బిగంబరా! శ్రీపాదవల్లభ బిగంబరా!’ అను భజన జరుగుతోంది. నేనుకూడా ఆ పల్లకితో పాటు ప్రదక్షిణ చేస్తూ గుడి వెనుకవైపుకు వెళ్లి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి చిత్రపటం చూసాను. చాలా సమ్మాహనంగా వుండి, ఆలానే మాస్తూ వుండిపోవాలనిపించింది. ఇక అప్పటి నించి, ప్రతిరోజూ గుడికి వచ్చేవాడిని. కానీ బాబా దగ్గరకి వెళ్లకుండా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకి తిన్నగా వెళ్లిపోయేవాడిని. ఇలా చాలా రోజులు జిలగింది. రోజూ వెళ్లడం వల్ల అక్కడి సేవకులతో పరిచయం అయ్యింది. ఫణి అన్నతను ‘శ్రీ గురుచలిత్త’ గ్రంథం యిచ్చి పారాయణ చేసుకొమ్మన్నారు. మన గురువెవ్వరో తెలుసుకోవాలంటే ఆ గ్రంథం పారాయణ చేయాలని చెప్పారు. నేను చాలా ఉత్సవతతతో

మూడు రోజులలోనే పారాయణ పూర్తిచేశాను. కానీ నాకేమీ అనుభవం కాలేదు. తరవాత జయరాంగారు శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథం యిచ్చి, ‘ఇదికూడా మాస్టరుగారు రచించినదే’ అని చెప్పారు. ఆ గ్రంథం పారాయణ చేస్తున్నప్పుడు, నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుండేబి, ఈయన యింత వివరంగా ఎలా రాశారు, బాబా పక్కనే మాస్టరుగారు వుండి చూసి రాశారా అనిపించేబి. పైగా కొన్ని సంఘటనలు బాబా చెప్పాక తిలగి మాస్టరుగారు చెప్పడం,,, అంటే గులాబి అన్న పేరు సూచించే విషయం లాంటివి చదువుతుంటే, ‘పారే పీరా’ అన్న అనుమానం వచ్చేది. ఆ గ్రంథ పారాయణ పూర్తయిన రెండురోజులకి దత్తస్వామి స్వప్న దర్శనమిచ్చి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే నా గురువని సూచించారు. ఇక అప్పటినించి రోజూ గుడికి వెళ్లి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి బృందావనంలో కొన్ని సేవలు చేస్తుండేవాడిని. కానీ బాబా మంబిరంలోకి వెళ్లేవాడిని కాదు. ఒకరోజు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో నేను ఉదయమే బాబా గుడి

తోటలో పుష్పలు కోస్తున్నాను. ఈలోపు బాబాగారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధినించి బయటకొచ్చి నా దగ్గరకి వచ్చి, ‘జగదీష్ పుష్పలు కోయడం అయిపోయిందా’ అనడిగారు, ‘ఆ,, కోస్తున్నానండి, అప్పోత్తరానికి కదా తీసుకొస్తాను, మీరెళ్ళి కూర్చోండి’ అన్నాను. ఆయన మళ్ళీ తిన్నగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధిలోకి వెళ్లి పడుకున్నారు. ఇదంతా నేను ఆ తోటలో నించి చూస్తున్నాను. వెంటనే ఆ బుట్ట ఆక్కడపెట్టేసి, సమాధిలోకి చూద్దామని ఆతృతగా అక్కడకి వచ్చాను, కానీ ఆక్కడవరూ లేరు! ఇది నాకు వచ్చిన మొట్టమొదటి స్వప్నం.

మర్మాడు మళ్ళీ జయరాంగారు నాతో, “జగదీశ్ ఇక్కడ ఉదయం కూడా సేవలుంటాయి. సీకు వీలయితే వచ్చి చేసుకోవచ్చ” అన్నారు. ఆయన ఆరు గంటలకి రమ్మంటే, నేను ఐదు గంటలకే వెళ్లి కూర్చునేవాడిని. ఇలాగే ఒకరోజు ఉదయం నేను వెళ్లేసుకి శేషమ్మారనే సేవకురాలు నన్ను పిలిచి పూలబుట్ట యిచ్చి “తోటలోకెళ్లి పుష్పలు కోస్తుకునిరా, నాకు వేరే సేవ వుంది” అని చెప్పారు. నేను పుష్పలు

కోస్తున్నప్పుడు, ఇంతకుముందు వచ్చిన స్వప్నం నాకు గుర్తుకువచ్చింది, వెంటనే సమాధి మంబిరంలోకి చూసాను. స్వప్నంలో బాబాగారు సమాధి నించి బైటికి వచ్చి, మళ్ళీ సమాధిలోకి కదా వెళ్లిపోయారని గుర్తుకు రాగానే, గబగబా సమాధిమంబిరానికి వెళ్లి, బాబా అందులోకి వెళ్లిన దృశ్యాన్ని ఊహించుకుని, చాలా ఆనందపడిపోతూ నా చేతిలో పూల బుట్ట అక్కడే పెట్టిసి, అక్కడినించి బాబా మంబిరంలోకి వెళ్లాను. ఇంకా తెల్లవారలేదు. హోరతి కూడా మొదలవులేదు. ఎవ్వరూ లేరు. బాబాని తనిఖితీరా ఆనందంగా చూసుకున్నాను. చాలా చాలా అందంగా వున్నారనిపించింది. తెల్లటి పస్తాలలో స్వప్షంగా అందంగా వున్నారు. ఆరోజు నించి రోజు బాబా గుళ్ళీకి కూడా వెళ్ళేవాడిని.

తరవాత కొన్నాళ్ళకి మా మావయ్య మమ్మల్నిందరిని శిలిడీకి తీసుకెళ్లాడు. మా కుటుంబమంతా కలిసి వెళ్ళాము. అది 2004వ సంవత్సరం. అక్కడికెళ్ళాక తెలిసో తెలియకో నేనోకటి అనుకున్నాను. ఏమనంటే - బాబా నాకు ప్రత్యక్షంగా దర్శనం ఇవ్వాలని. దానికోసం లీలామృతము పారాయణ మొదలు పెట్టాను. నిల్చున్నా, కూర్చున్నా, దర్శనానికి వెడుతున్నా పారాయణ చేస్తునే వుండేవాడిని. మేము రెండు రోజులే వున్నాము. మొదటి రోజు శేజ్ ఆరతి అయ్యాక నా పారాయణ పూర్తయింది. హోరతి అయ్యాక మా బసకి నడుచుకుంటూ వెడుతున్నాము. నేను లోపల బాధపడుతున్నాను. నేను బాబా దర్శనం కోరుకుని లీలామృతం పారాయణ చేసాను. కాసీ కనపడలేదు అలా కోరుకోకూడదు

కాబోలనుకుంటూ నడుస్తున్నాను. కాసేపటిలో నా ఎదురుగా కొంచెం దూరంలో బాబా ప్రత్యక్షం అయ్యారు. చాలా స్పష్టంగా కనిపించారు. నా వైపు చూసి నవ్వారు. నేను వెంటనే పలిగెత్తి ఆయన దగ్గరకి వెళ్లాను. ఆయన మాయం అయిపోయారు. నేను ఆనందంలో ఉబ్బతజ్జెబ్బి పోయాను, ఇంతలో నా మునుసులో ఒక ఆలోచన వచ్చింది. ఇక్కడే కదా బాబా నిలబడ్డారు, వాలి కాళ్ళ కింద మట్టి తీసుకుందామని కిందకి వంగాను. ఇంతలో మా నాన్న పరుగున అక్కడకి వచ్చి, “ఏమయిందిరా అలా పలిగెత్తుకుంటూ వచ్చావ్?” అనడిగారు. “ఏమీలేదు నాన్న, ఇదంతా బాబా తిలగిన ప్రదేశం కదా, ఇక్కడి మట్టి తీసుకుందామని తొందరగా వచ్చాను” అని చెప్పాను. మా నాన్న నన్ను పిచ్చివాడిని చూసినట్టు

చూసారు. నేను గుప్పెడు నిండా మట్టి తీసుకుని, మా నాన్నవి ఏదైనా కాగితం ఇమ్మిని అడిగాను. మా నాన్న కాగితం ఇస్తే అందులో వేసేసలకి అది విభూటి! మేమందరం చాలా ఆశ్చర్యపోయి, మళ్ళీ అక్కడ చూస్తే మామూలు మట్టే వుంది. నా బ్రహ్మ కాదు, నిజంగా ఆయనే వచ్చారు అని నిరూపణ అయ్యంది.

తరవాత నేను M.C.A. చదువుకోవడానికి ప్రాదరాబాద్ వచ్చాను. అప్పుడు చాలాసార్లు శిలిడి వెళ్ళేవాడిని. వారానికి రెండుసార్లు కూడా వెళ్ళేవాడిని. మొదటిసారి నేనొక్కడినే శిలిడికి బయలుదేరాను. నాగరసోల్ వరకు టిక్కెట్లు కొనుక్కున్నాను. అది యెంత దూరంలో వుంది, ఎప్పుడు వస్తుందనేని తెలియదు. మాటిమాటికి అందలినీ ‘నాగరసోల్ వచ్చిందా?’ అని అడుగుతుంటే వాళ్ళు నన్ను వింతగా చూసేవాళ్ళు. కాస్ట్యుపటికి నామీద నాకే చిరాకువచ్చి, పూజ్యాలీ మాస్టరుగారు అన్నట్లు, ఆయనపిలుపు లేనిదే ఎప్పురూ శిలిడికి పాశలేరు. నన్ను రమ్మని చెప్పిన ఆయనే, నాగరసోల్ వచ్చినప్పుడు లేపుతారని పై బెర్త్ మీదకి వెళ్లి పడుకున్నాను. కొంత సేపటికి బాబా కలలోకి వచ్చి, “ఇది ముందే ఏడిస్తే ఇంత బాధ వుండేది కాదు కదరా” అన్నారు. మర్మాడు ఉదయం కాఫీ, టీ అమ్మే అతను నా బెర్త్ దగ్గరకి వచ్చి, “నాగరసోల్ ఆయీగా పుతో” (నాగర్లో వస్తోంది, లే) అని రెండుసార్లు అరచి వెళ్ళిపోయాడు. నేను హాయిగా రైలు దిగి శిలిడి వెళ్లాను.

నేను ఎప్పుడు శిలిడికి వెళ్లినా సాంతంగా చపాతీలు తయారుచేసుకుని కొంచం చక్కెర

కూడా తీసుకెళ్ళేవాడిని. అది కూడా ఎసిమిబి చపాతీలు చేసేవాడిని. ఎందుకంటే, గురుస్తానం దగ్గర రెండు, ద్వారకామాయి దగ్గర రెండు, చాపడి దగ్గర రెండు, సమాభి మంచిరం దగ్గర రెండు చపాతీలు ఒక కాగితంలో కొంచెం చక్కెర వేసి పెట్టేవాడిని. ఒకసారి శిలిడి వెళ్లినప్పుడు, అన్నిచోట్లు ఇచ్చి, ద్వారకామాయిలో ఇప్పుడం మల్చిపాశయి బైటికి వచ్చేసాను. నా వెనకే ఒకతను నా పీపుమీద కొట్టి చెయ్యి చాపి ఏదైనా ఇప్పుమని అడుగుతున్నాడు. నేను డబ్బులు అడుగుతున్నాడేమో అనుకుని, వెనుతిలిగి నడుస్తూ, పీళ్ళకి డబ్బులిస్తే వృద్ధా చేసుకుంటారు, ఏమైనా తినడానికైతే ఫరవాలేదు అనుకుంటుంటే, వెంటనే పెద్దగా ‘నాకు డబ్బులవసరం లేదు, ఏదైనా తినడానికి ఇస్తే చాలు’ అని అలిచాడు. నేను వెంటనే ఆయన దగ్గరకి వెళ్లి “టీ తాగుతారా?” అని అడిగాను. ఆయన ‘నాకు టీ వద్దు సీ సంచీ లోని చపాతీ ఇప్పు’ అన్నారు. నా దగ్గర చపాతీలు లేవుకదా అన్ని చోట్లు ఇచ్చేసాను కదా అనుకుంటూ సంచీలో చెయ్యి పెట్టగానే, రెండు చపాతీలు పున్నాయి. ‘అయ్యా! ద్వారకామాయిలో ఇప్పుడం మల్చిపాశయినట్లున్నాను’ అనుకుని, అవితీసి అతనికి ఇచ్చాను. వెంటనే అతను అక్కడే కూర్చుని, ‘యే ఆంధ్రా చపాతీ’ అనుకుంటూ తింటున్నారు. వెంటనే తింటున్నందుకు నాకు ఆనందం వేసి, ఆయనతో మాటకలుపుతూ, ‘మీరెక్కడుంటారు’ అని అడిగాను. వెంటనే ఆయన ద్వారకామాయి వైపు చూసి, “యే మేరా ఘర్ పై” (ఇది నా ఇల్లు) అన్నారు. నేను వెంటనే, “అబ్బా, భలే చెప్పారులే,

అక్కడవుంటే ఊరుకుంటారేమిటి, తన్న తలమేస్తారు” అన్నాను, అప్పుడాయన పెద్దగా నవ్వి, “ఇక్కడ నన్ను తన్న తలమేసే మగాడున్నాడురా?” అన్నారు. నేనేమా, సరేగానీ, ఇంతకీ మీ ఇల్లెక్కడ అని మళ్ళీ అడిగాను, ఆయన చిరాకుగా “చలే జావ్ ఇదర్ సే, మే పెహాలే బీలాన, యే మేరా ఘర్ పై” (ఇక్కడి నుంచి వెళ్లిపో). నేను ముందే చెప్పానుగా ఇది నా ఇల్లు అని) అన్నారు. అప్పుడు నేను, “చిరాకు పడకయ్యా, మీ యిల్లు ఎక్కడో చెప్పే, ఈసారి వచ్చినప్పుడు సీకు కూడా చపాతీలు తీసుకువద్దామని అడిగాను” అని అక్కడనించి వచ్చేసాను. నేను తిన్నగా మహాల్సాపతిగాలి ఇంటికి వచ్చి అక్కడ కూర్చుని సాయిలీలామృతము పారాయణ చేద్దామని ర్యంథం తియ్యగానే, కొచ్చినేపు క్రిందట జరిగినదంతా గుర్తుకు వచ్చి, మీ ఇల్లు ఎక్కడ అంటే ద్వారకామాయి చూపించి ‘యే మేరా ఘర్ పై’ అన్నారన్నబి గుర్తుకొచ్చి, పరిగెత్తుకుని అక్కడకి వెళ్లాను. అక్కడ అలాంటి వ్యక్తులెవ్వరూ లేరు. ఇప్పటికీ ఆ సంఘటన తలచుకుంటే నా మనసు ఆనందధీలికల్లో తేలిపోతుంది.

అస్తులు బాబా గుళోకి వెళ్లిని నాకు స్వప్పుంటో, పీలి సమాభిలోకి వారు వచ్చినట్లు దర్శనం ఇచ్చి, నన్ను బాబా వైపుకి మరల్సారు మాస్టరుగారు. బాబా వారేమో వాలి చలితు పారాయణ, గురుచలితు పారాయణ చేసేక మాస్టరే నా గురువని తెలియచేసారు. కాబట్టి నాకు సూటికి సూరుశాతం బాబా, మాస్టరుగారు సలి సమానం అన్నబి నా ప్రగాఢ విశ్వాసం!!

ఆచార్యవాచి అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీమతి భాగ్రథి, జంగోలు

పూర్వాంగిల్లావైభవాన్ని ఒంగోలు సత్సంగపథ్యరాలు శ్రీమతి భాగ్రథిగారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు--

నా ఇంటల్చీడియట్ చదువుకోసం మా కుటుంబం ఒంగోలుకు వచ్చాము. మా ఇంటికి దగ్గరలోనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు బృందావనంలో కొలువై వున్న బాబా మందిరం వుంటుంది. నాకు అప్పటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి గులంబి ఏమీ తెలియదు. కానీ ప్రతిరోజు బాబా గుడికి మాత్రం వెళ్లేదాన్ని. నేను, అమ్మ, అన్నయ్య కలిసి వుండేవాళ్లం. మా నాన్నగారు లేని కారణంగా మేము చాలా సమస్యలు ఎదుర్కొనలసి వచ్చేయి. బాబా గుడికి వెళ్లి ఆయనతో నా సమస్యలన్నీ చెప్పుకునేదాన్ని.

అప్పట్లో పక్కపూర్వాలనుంచి నుబ్బారావుగారు తరచుగా బాబా గుడికి వచ్చేవారు. ఒకసారి ఆయన చేతిలోపున్న శ్రీ సాయి లీలామృతం గ్రంథం చూసి, దాని మీద వున్న బాబా ముఖచిత్తం చాలా బాగుందని ఆయనతో చెప్పేను. ఆయన, “ఈ గ్రంథం ప్రాసినది వెనుకైపు వున్న

సమాధి మంబిరంలో విరాజిల్లాతున్న పూజ్యశ్రీ భరద్వాజగారే!” అని చెప్పి, ఆ గ్రంథం చదువుకొమ్ముని నాకు యచ్చేశారు. అప్పటినుంచి నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధిమంబిరం దగ్గరకూర్చుని పారాయణ చేసుకోవడం మొదలుపెట్టాను.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా ప్రతి ఆలోచనకీ ప్రతిస్పందించేవారు. అది యిప్పటికీ కొనసాగుతూనే వుంది. ఒకసారి పాశీన్ పెరేడ్ ర్మాండ్స్ లో శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి కళ్యాణం జరుగుతోంది. మా అమ్మ, ఆ కళ్యాణానికి వెళ్డాము రమ్మంది. నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి మంబిరానికి వెళ్లి పారాయణ చేసుకుంటానన్నాను. ఇక ఆమె కూడా నాతోపాటే వచ్చింది. గుడిలో ఒకాయన మా దగ్గరకి వచ్చి తన దగ్గర ఒక పాస్ వుండని, ఎవరైనా ఒకరు కళ్యాణానికి వెళ్ళపచ్చనీ చెప్పారు. అప్పుడు మా అమ్మ ఆ పాస్ తీసుకొని అక్కడకు వెళ్ళింది. నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఎదురుగా కూర్చుని ‘సాయిసన్నిభి’ గ్రంథం చదువుకుంటున్నాను. సాయంత్రం 5 గంటల సమయంలో

శ్రీ అనంతకృష్ణగారు, వారి శ్రీమతి, ఇంకొంతమంట, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి దర్శనానికి వచ్చారు. ఆయనను చూడగానే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని చూస్తున్నంత ఆనందం వేసి వెంటనే వెళ్లి నమస్కారం చేసుకున్నాను. ఆయన నాకు కుంకుమ, అక్షింతలు, కొబ్బరి చిప్ప ప్రసాదంగా యచ్చారు. ఆశ్చర్యమేమిటంటే, కళ్యాణానికి వెళ్లిన మా అమ్మకి కూడా అవే ప్రసాదంగా యచ్చారు. ఇదంతా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి లీలా వినోదం అనిపించింది.

ఇంకొకసారి నేను, మా అమ్మ, మా పిన్ని శ్రీపాదస్వామి దర్శనానికి పితాపురం వెళ్ళాము. తిలిగి వచ్చేటప్పుడు విజయవాడ వెళ్డామని రైలు ఎక్కడానికి స్టేషనుకి వచ్చాము. మా అమ్మ ముందుగా రైలు ఎక్కేసింది. నేను రైలు ఎక్కుతూ క్రింద పడిపోయాను. పిన్ని నాతో పుండిపోయింది. రైలు కదిలింది. చాలా రథీగా పుండడంవల్ల మా అమ్మ వెనుక బోగీలో మేము ఎక్కామనుకుంది. నాకు చాలా భయం వేసింది. ఎందుకంటే ఆమె సెల్ పాశ్న, డబ్బులు... అన్నే నా దగ్గరే వున్నాయి.

ఈలోపు వెనుక వేరొక రైలు వన్నే అక్కడ వున్నవారి సలహా మేరకు మేము దాన్ని ఎక్కాము. కానీ మా అమృకి ఈ విషయం ఎలా చెప్పాలో తెలియదు. నా మెళ్ళే వున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల లాకెట్టును గట్టిగా పట్టుకుని, “ఇప్పుడు మీరు ఏం చేస్తారో తెలియదు, మా అమృ నాతో మాట్లాడాలి!” అని చెప్పుకొని ఏడుస్తున్నాను. ఇంతలో మా ఎదురుగా యిద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి కూర్చున్నారు. ఒకాయన తలపాగా పెట్టుకున్నారు. ఆయన “సీదగ్గరున్న పాణులన్నీ బయటకు తీసిపెట్టుకో. ఎవలిద్వారానైనా పాణ చేయస్తారేమో!” అన్నారు. ఆయన చెప్పినట్లు సంచిలోనించి ఫాణ్స్లన్నీ బయటికి తీశాను. వెంటనే నా దగ్గరున్న మా అమృ పాణ ప్సాగింది. నేను పాణ ఎత్తి జరిగిన విషయం చెప్పి, విజయవాడలో రైలు బిగమని చెప్పాను. ఏమీ తెలియని మా అమృకి ఆ సమయంలో తన పాణు నెంబర్ గుర్తుండటం, ఎదుటివాళ్ళని పాణ చెయ్యమని అడగటం... ఇదంతా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల లీలే అనిపించింది. పైగా నా ఎదురుగా కూర్చున్నాయన భయపడవద్దు, మీ అమృగారే పాణ చేస్తా రని సలహా యిష్టడం యింకా ఆశ్చర్యం వేసింది. ఈవిధంగా కష్ట పరిస్థితిలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మమ్మల్ని ఆదుకుంటున్నారు.

2006లో నేను నా P.G. చదువు పూర్తిచేసుకున్నాను. మొదటి సెమిస్టర్ పరీక్షలకు నేను బాగా కృషి చేశాను. కానీ అకస్మాత్తుగా నాకు అమృవారు పాణిచా చాలా జ్ఞారం వచ్చింది. మర్మాడు పరీక్ష అనగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలకి పొర్చున చేసుకున్నాను. “మాస్టరుగారూ! నేను పరీక్షకు హజరయ్యాటట్లు మీరే

చేయాలి. మీమీదే భారం వేస్తున్నాను” అని నమస్కారం చేసుకుని పడుకున్నాను. తెల్లవారురుమామున 4-30 నిముషాలకు జ్యరం తర్గిపాశియి బాగా చెమటలు పట్టి మెలకువ వచ్చింది. అప్పుడు లేచి చదువుకుని పరీక్షలు ప్రాశాను. ఫలితాలలో నేను ఖ్యాతియక్షేపిలో ఉత్తీర్ణరూలివైనట్లు ప్రకటించారు. ఇదంతా పూర్తిగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దయే! వెంటనే నాకు అక్కడే లెక్షర్ ఉద్యోగం కూడా వచ్చింది.

నా పెళ్ళి విషయంలో కొంచెం ఆందోళనగా పుండేది. అప్పుడు మా సత్సంగ సభ్యుల సూచన మేరకు శ్రీ సాయి లీలామృతం పారాయణలు చేధామని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆ రీజు పరిప్రశ్న ర్ఘంథం తెలిస్తే అధ్యతంగా ఒక వాక్యం కనిపించింది. ఒకమ్మాయి అడిగిన ప్రశ్నకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధానమిస్తా, ‘ఎవలికి, ఎప్పుడు, ఎవలతో వివాహం జరగాలన్నాచి కేవలం బుణానబంధం, పూర్వకర్మవల్ల జరుగుతుందని, కాబట్టి దాని గులంబి ఎక్కువ ఆలోచించకూడదనీ’ చెప్పారు. ఇంక ఎక్కువ ఆలోచించకుండా ఇష్టమైన పదార్థం పదిలి పారాయణ చేయడం మొదలుపెట్టాను.

మా మామయ్య విద్యానగరు స్టేట్ బ్యాంకులో ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు, 1984లో మాత్రగారు ఒకసారి అక్కడకి వెళ్ళారట. తిలగి బయలుదేరేటప్పుడు గురుబంధువులొకరు ఒక కట్ట శ్రీ సాయిలీలామృతం గ్రంథాలు ఆయనకిచ్చి, “మీరు ఒంగోలు వెళుతున్నారు కదా! పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఈ గ్రంథాలు

అందచేయండి” అని చెప్పారట. మాత్రగారు అందచేశారట. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆ ర్ఘంథాలలో ఒక ర్ఘంథం మీద, “శ్రీ సాయినాథానుర్పా ప్రాప్తిరస్తు!” అని ప్రాసి మాత్రగారికిచ్చారట. రెండు పారాయణలు చేసుకుని, అప్పటినుంచి ఆ ర్ఘంథాన్ని భద్రపలచిన మా అమృమ్మ ఆ ర్ఘంథాన్ని నాకు యిచ్చేసింది. నా వివాహం కోసం చేసే పారాయణ ఆ ర్ఘంథంతోనే మొదలుపెట్టాను. ఒక సప్తాహం పారాయణ పూర్తయ్యాక, రాత్రి స్వప్నంలో చాలామంచి బిగంబరంగా పున్న మహాత్ములు దర్శనమిచ్చారు. వాలో ఒకరు హరతిస్తా, ఈరోజు నువ్వు పూజలో హరతి యివ్వడం మల్చిపోయావని చెప్పారు. మెలకువ వచ్చాక అది నిజమేనని గుర్తిచ్చింది. నాకు 2016లో వివాహమైంది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఘుట్నాఘుట్న సమర్థులు.

నేను 2009లో పూజ్యశ్రీ అమృగారిని మొట్టమొదటిసారి దల్చించుకున్నాను. అప్పటినుంచి వారు నన్ను ఎంతో ప్రేమగా ఆదలించి, చాలా సందర్శాలలో నాకు సరైన సలహాలిచ్చి నన్ను నడిపించారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను పూజ్యశ్రీ అమృగారికి అప్పచెప్పారనిపిస్తుంది. అంతటి గురుదంపతులను జీవితాంతం సేవించుకుని, వారి మార్గంలో ఏమారకుండా నడిచేటట్లు ఆశ్చర్యాలించుని వేడుకుంటూ కృతజ్ఞతాంజలి సమల్చిస్తున్నాను.

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	150-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	150-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్టర్ అమృత వాక్యాలు	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూజయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

యాత్రలో 5, 6 (2023) తేదీలలో మన గురువు దంపత్తులైన వృథాజ్యక్తి ఆలివేలు మంగామ్మ తల్లి మాలయి వృథాజ్యక్తి భరద్వాజు మహాశిరాక్షేత్ర ల బీలా కళ్ళుచు మహాశిరాక్షేత్ర ముఖు ఒంగలులు సమిపంలిశిని సంత న్యాషతలాషాధు మండలం, గుమ్మిశంషోధు గ్రామ సింపలులో గల 'శ్రీ అలివేలు మంగామ్మ' లో భక్తిష్టావ ప్రశ్నిధాక్షరకంఠ, అత్యంత వైభవంంచ, మహాశిరాక్షేత్రంచ, కస్తులపంచుగొ జిల్లాంించ.